

Secundapars

Secunda pars de Accentu sine sc̄os liber incipit.

Epleta iam per dei

gratia p̄ma pte huius operis q̄ est orthographia. Nunc de sedā pte. s. de accentu videamus. De accentu autē hoc modo dicemus. Primo ostendemus qd sit accentus et quae sunt. Secundo ponemus regulas generales accentus et questiones circa eas. Tercio manifestabimus q̄ et quot loca obtineat accentus et quare. Quarto autē ponemus quasdam regulas generales valentes ad accentum cuiuslibet syllabe. Quinto subiungemus regulas sp̄ales de accentu p̄me et medie syllabe. et sumat hic largo modo accentus etiā ad tēpus. Sexto dicemus de accentu partiuꝝ indeclinabilium. Septimo de sex impedimentis accentus. et de dubiis circa ea.

De accentu generali.

Accentus est regularis

modulatio vocis facta in significativa pronuntiatione p̄ncipaliter adiacēs vni syllabe. Regularis dicitur ad differentiam metrice modulatōis. et mellice. q̄ accentum nō conficit regularē. Adiacet autē accentus p̄ncipaliter vni syllabe. q̄uis fm ipsum totalis dictio indicetur. Et dicit accentus ab accinēdo. i. ad cōsignificandū aliquid canēdo. qm̄ accentus ad h̄ inuenītus est. ut significatio dictōis meli distinguitur. Tres autē sunt accentus acutus. grauis. et circūflexus. Acutus fit p̄ elevationem vocis. ut in p̄ma syllaba bni nois dñs. Grauis fit p̄ inclinationem vocis. ut p̄z in media et ultima syllabis bni nois dñs. Circūflexus autē sit optimus p̄ elevationē et optimus p̄ inclinationē vocis. ut p̄z in penul. syllaba bni infiniti amare. Unū dicit p̄. in li. de accentu. Accentus acutus ideo inuenītus ē q̄ acutus sine elenat syllabā. Grauis p̄ eo q̄ deprimat atq̄ depositat. Circūflexus ideo. q̄ deprimat et acuat. Et nota q̄ qdā dicitur circūflexū nibil esse in tpe nō. ponētes illū sub accuto. s. errant penit p̄tra naturā et artē loquētes. q̄ inē acutus et graue oportet me diū inueniri. Duo p̄o sunt p̄ncipales accentus. s. acutus et circūflexus. Grauis em̄ est secundarius. In nulla ergo dictione p̄nt esse simul acutus et circūflexus. nec duo acutus et duo circūflexi. Habito ḡ accētu alicuius dictōis acuto vel circūflexo reliq̄ syllabe eiusdem dictōis grauāt. Et hoc obsernat in simplici dictōe ut roman⁹. et in cōpositis. ut malesanus. uno em̄ accētu regitur p̄ncipali. Potandū ē ḡ q̄ nulla syllaba brevis circūflectit. Itē oīs dictio monosyllaba naturaliter brevis acutus. et q̄s. dux. naturaliter longa circūflectit. ut sol. et par. Item in bisyllabis si p̄ma fuerit longa naturaliter. et ultima brevis p̄ma circūflectit. et ultima grauāt. ut ham⁹. et vib⁹. In oīb⁹ alijs bisyllabis acutus p̄ma. et ultima grauāt. sine ambe sint longe. ut estas. sine breves. ut mare. sine prima brevis et ultima longa. ut amāt. sine sit p̄ma brevis naturaliter. et longa positōne. ut frango. pco. arceo. fontes. nact⁹. cessi. gessi. In polysyllabis. i. trissyllabis. et sic deinceps. penl. brevietur. anpenl. acutus. ut dñs. et miseri cordia. reliq̄ grauāt. Si p̄o penl. sit longa naturaliter. et ultima brevis. penl. circūflectit et amare. In reliq̄s autē polysyllabis penl. acutus et reliq̄ grauāt. sine penl. et ultima p̄ducantur. et amaretur. sine penl. sit brevis naturaliter. et longa positōne ultima exīte longa seu brevi. ut confringit vel costringit. confringuntur.

Questiones circa accentū.

H̄o maiorem intelligen

tiā p̄dictar regulas p̄ p̄. traditā p̄. aliq̄ dubitabilia moueam⁹. Quero igit̄ p̄mo qd sit t̄ps p̄ductū et qd correptū. Ad hoc dico q̄ t̄ps correptū dicitur hoc in q̄ generat̄ vox vel syllaba aliquā. ita q̄ nō possit genera-

de Accentu.

ri in minori. ad h̄ q̄ saluet sp̄es illius littere vel syllabe. Tēpus p̄o p̄ductū dicitur ip̄t p̄pis correpti geminatio. Et si obiectas omne cōtinuum est diuisibile in infinitū. et t̄ps est h̄mōi. igit̄ poterit in infinitum diuidi. Dico q̄ temp⁹ h̄m se et p̄ naturā p̄pū ē diuisibile in infinitū. S. in p̄patōe ad formā vocis plate in specie nō ē diuisibile in infinitū. H̄ot̄ em̄ aliquid ē se esse diuisibile ī infinitū. In p̄patōe t̄m ad formā rei simplicit̄. vel ad formā rei relatā ad motū. nō est diuisibile in infinitū. Verbi gratia. Caro fm suam quantitatē fm quam quāta diuisibilis est in infinitū. si tamen diuidatur actu. contingit deuenire ad quātitatē. quam nō est v̄tra diuīdere. ad hoc q̄ maneat sp̄es carnis. Similiter et ignis diuisibilis est h̄m quātitatē in infinitū si tamen diuīdat actu aliquid est in diuisibilis ratōne sp̄ei. Contingit em̄ p̄ divisionē venire ad minimū ignē. q̄ et si h̄eat formā ignis et sp̄em et possit v̄terū diuīdi manēte forma et sp̄ē ignis. nō t̄n p̄t v̄terū diuīdi p̄ sp̄es. et ita q̄ maneat motus sursum. et ita q̄ ad formā relatā ad motū ē aliquādo ignis diuisibilis. q̄ tamen de se est diuisibilis in infinitū. Similiter autē ē in successivis sic et in voce et in tpe p̄mēsurāte ip̄am. nā q̄uis t̄ps h̄m se ī infinitū sit diuisibile. tamē p̄pando ip̄am ad vocē quā mēsurat manifestū est q̄ p̄tingit vocē generari in aliquid tpe tam p̄uo. q̄ si generaret̄ in mōri nō saluaret̄ ī eo sp̄es vocis et tale t̄ps dī h̄ correptū. et bnī geminatio p̄stituit t̄ps p̄ductū. sic ḡ manifestū ē. q̄ nō oīe tempus est p̄ ductū q̄uis de se sit diuisibile in infinitū. q̄ sic non sit mīl t̄ps p̄ductū. sed p̄ geminato tpe correpto sicut dictū est. s. fm q̄ ē in diuisibile nō in se. S. in cōpatione ad vocē sine ad ip̄am formā vocis. sic autē nō ē in diuisibile ī infinitū. Itē q̄rit̄ cū tāta videat ēē mora ī graui accentu. q̄nta i acuto h̄m elevationē. q̄ magis ponitur acutus ēē accentus p̄ncipalis q̄ graui. quare ergo ponuntur alij accentus a graui ēē p̄ncipales. et graui nō. Ad hoc respōdeo q̄ accentus p̄ncipalis fit p̄pter sonoritatem. Honoritas autē magis h̄m p̄ elevationē q̄ p̄ deppōsitionē. et p̄pterea accentus q̄ p̄sistit in elevatione magis p̄sistit unū p̄ncipales q̄ ille q̄ cōsistit in deppōsitione. sed acutus et circūflexus magis cōsistunt in elevatione. et graui magis ī deppōsitione. et p̄pterea ponuntur acutus et circūflexus ēē p̄ncipales. et graui non. q̄ autē sonoritas magis h̄m p̄ elevationē q̄ p̄ deppōsitionē. sic oīditur. Mora maior ē causat sonoritatem. sed maior ē mora in elevatione q̄ ī deppōsitione. ergo maior sonoritas. Et q̄ maior sit mora in elevatione q̄ ī deppōsitione sic oīditur. Eleuatio nō sit nisi p̄ motū instiōz sursum. deppōsitionē p̄ motū eorū dē deo:sum. Sed ipa instra cū sint graui. naturaliter mouent̄ deo:sum. nō autē sursum. nisi p̄ violentiā. et ideo facilius mouent̄ ad deppōsitionē q̄ ī eleuatione. et iō minor sit mora in deppōsitionē q̄ ī eleuatione q̄re cū in accentu graui fiat deppōsio. i. alijs autē eleuatio mio. sit mora in ipo q̄ ī alijs. et ita maior sonoritas. Si autē dicas q̄ circūflexus p̄sistit tā ī eleuatione q̄ ī deppōsitione. et ita q̄tenus erit accentus p̄ncipalis. eaten⁹ erit et nō p̄ncipalis. iam patet solutō. maior em̄ in mora sit in elevatione q̄ ī deppōsitione. et iō maior sonoritas sit et magis cōsistit et p̄ncipalis in elevatione q̄ ī deppōsitione. Et iō rōe elevationis dī p̄ncipalis. et rōe deppōsitionis secundarius. Itē q̄rit̄ quare t̄m vñus. accentus p̄ncipalis debet esse vñus dictionis. Solutio. Accentus p̄ncipalis ē ad cōtinuādū partes dictōis sic q̄ fiāt tanq̄ vñū materiale respectu significatiōis rep̄ntāde. Hoc autē maxime sit p̄ aliquid vñū cōtinuās. quare necesse est ēē in dictōe vñicū accentū p̄ncipale p̄tinuātē ei⁹ p̄tes ad quē reliqua syllabe dictionis inclinans quēadmodū omes p̄tes corporis ad vñā cōmūnē p̄fectiōē p̄ncipale inclinat̄. inq̄ntū sunt p̄tes vñi⁹. Itē q̄rit̄ q̄re accentus circūflexus nō p̄ fieri nisi in līa vñ syllaba naturaliter longa. acutus p̄o in brevi potest fieri. Ad h̄ di-

Becūda pars

cedū est. q; circūflexus accentus cōsistit in elevatione & deppōsitione. Ad hoc autē q; elevatō & ipā deppōsīo sīt supra idē atq; sup̄ candē līram exigit duplex t̄pus. q; vtraq; in uno t̄pe nīsi fuerit, p̄ductū fieri nō p̄t siml. Unū necesse ē q; illa vocalis q; accipe d̄z circūflexū accē tū bēat t̄ps p̄ductū. Unū nō p̄t fieri accent⁹ circūflex⁹ nīsi in līra naturaliter lōga. Acutus autē accentus consīstit in sola elevationē. q; in vnicō t̄pe sup̄ vnā līram fieri cōtingit. Unū cū oīs vocalis et oīs syllaba habeat vñ t̄pus ad iūnū. p̄t oīs vocalis et oīs syllaba sustētare acutū accentū. Et hoc patet q; q̄uis syllaba longa positione terminet p̄ consonantem. & geminatio cōsonantis terminet in deppōsitione. sicut accentus circūflexus. tñ ob hoc nō p̄tingit q; in syllaba tali fieri bēat talis accentus. q; sup̄ candē līram nūero. & anīc̄ alīq; līra grauentr in voce. oportet fieri elevationē & deppōsitionē vbiq; deb̄ fieri circūflexus accentus. Unde subsequens geminatio consonantū facere nō potest q; circūflectatur illa vocalis. si simpliciter fuerit correpta. Item q̄rit de regulis quas dat p̄du. te dissyllabis & polysyllabis sic. Si penl. fuerit p̄du. naturaliter. & ultima fuerit corrept. penl. circūflectitur. Si autē penl. sit correpta naturaliter. & v̄l. produ. acuetur & nō circūflectetur. Queris ergo causa. Videtur em̄ q; dicat falsum. quia circūflexus accentus nō exigit nisi syllabā naturaliter p̄du. vñ videt sine ultima p̄du. sit sine corre. dūm̄ penl. sit longa naturaliter q; sup̄ ipām līram possit fieri accentus circūflex⁹. Item circūflexus accentus determinat syllabā naturaliter p̄du. ergo p̄ductio cōfert ad hoc q; sit circūflexus accentus. ergo v̄l. existente p̄du. magis circūflectet penl. existēs p̄du. q; ultima existēt cor. Ad hoc dicendū q; v̄l. existente p̄ducta nō potest penl. circūflecti. Et hec est causa. q; accentus circūflexus nō patit post se in eadem dictione duas syllabas breues. & vna syllaba. p̄du. equipollent duab̄ brevib; ppterēa nō patit post se circūflexus accentus vñā. p̄du. Causa autē quare non patit duas syllabas breues post se est. q; nō patit post suā elevationē nisi duplē deppōsitionem. Unū cū post elevationē factā in ipō circūfleto. adhuc sit in eodē deppōsitione. nō erit post ipm̄ nīsi vna syllaba longa. vel vna deppōsīo & ita nō patit post se duas syllabas breues vel vñā p̄du. que eis equipollent. Item causa quare nō patit post se nisi duplē deppōsitionē est. q; principalis accentus cū nō possit esse in fine. attendit tñ in elevationē ad finē. & ideo maxime fīm q; p̄t debet esse. p̄fini. & si p̄fini. nō erit. sc̄q; t̄p̄ magis q; vna deppōsīo. Unde post elevationē principalis accentus nō ponit nisi vñica & duplex deppōsīo. vñica. vt quando penl. acuitur. duplet. vt quādo penl. circūflectit. vel antepenl. acuitur. Ad prūm̄ obiectū dicendū q; circūflexus sīlī exigit syllabā naturaliter p̄du. nō quo- cōq; modo. sed subsequēt syllaba existēt brevi. Unū nō solum exigit syllabam naturaliter p̄du. sed etiam ita q; subsequatur syllaba brevis. Ad aliud dicendū q; productio duplē cōfert accentus circūflexus. qd̄ aliquād̄ fit aliquād̄ nō. Confert em̄ productio ad accentū circūflexū. sī sit in eadē syllaba cū accentū circūflexo nō confert aut̄ si sit extra syllabam. Dubitatū de hoc quod est supra suppositū. s. q; tñ duplex deppōsīo fieri debet post principalē accentum & q; syllaba lo- ga habeat quasi duas deppōsitiones. Tunc em̄ videtur q; antepenl. nō potest acui penl. existente p̄du. Tunc em̄ sequitur triplex deppōsīo principalē accentum. Et dicendū q; elevationē acuti accentus potest post se triplicem deppōsitionē habere dicto modo. sed nō elevationē circūflexi. Quis cā. q; accentus de sui natura determinat sibi deppōsitionē. Unū non tñ attendit duplex deppōsīo post acutū q; post circūflexū. & sic nō tantam facit sonoritatem. ne turpē sonū deppōsitionis. Item q̄rit de hoc qd̄ dicit q; in trisyllabis qn̄ penl. ē correpta. qn̄

de Accentu

tepenl. semp̄ acuit. Et servat accentū principale. Sed exq; anpenl. p̄t esse correpta sicut & penl. q; ritur tūc q; vtraq; eaz est brevis. q; remagis accentus principalē cadit sup̄ anpenl. q; sup̄ penl. Solutio. H est ppter maiore tēpō distinctionē q; maior ē distinctio tēpō ut vtraq;. s. tā penl. q; anpenl. erūtēt cor. si anpenl. acuit q; si acuit penl. & hoc sic p̄spiciendū est. Hec dictio legē corni. in penl. & antepenl. si ergo sup̄a penl. fieret accentus nō determinat. vtrū eslet brevis vellon- ga. quia tā brevis q; longa p̄t acui s. cū sit acut⁹ in ante penl. determinat p̄ plationē ipām penl. breue esse.

De locis accentus.

Dicitis regulis generali
bus accentus. & motis questionib; circa eas. vi- deamus quot loca obtineat accentus principalis & qua- re. Scias ergo q; sicut dicit p̄stria. in libro de accentu. Acutus accentus apud latinos duo loca obtinet pe- nul. & antepenl. Apud grecos vero antepenl. & penl. & ultimam. Circūflexus vero penl. tñ. Bonitur nāc̄ grauis accentus cum acuto & circumflexo in eadem di- citione. sed non in eadem syllaba. Observatur namq; accentus vñus in integris dictionibus vt raman⁹ byspas- n⁹. In p̄positū vñi similit. vt malesan⁹ interea loci.

Ho declaratōnē predi-
ctorum. Primo queritur quare apud nos prin-
cipalis accentus non potest fieri iu ultima syllaba pro-
prie sicut apud grecos. cum nos grecō imitatores sis-
mus. Solutio in ultima syllaba p̄uenientior est deppōsīo
q; elevationē. quia in fine dictionis clauduntur labia pro-
prie & quiescūt. sed ad h̄ q; claudātū instrumēta ope-
ret & sit motus deorsum. & ita deppōsīo. & accentus prin-
cipalis nō fit p̄ depressionē. & p̄ elevationē. & ita apud nos
sup̄ ultimā syllabā nō fit principalis accentus. & hec est
cōsideratio latinorū. quare in ultima syllaba ppter non
accidit principalis accentus. Ratio autē quare ipsi greci
sup̄ ultimā syllabā potuerūt habere principale accentū
bec p̄t esse. quia significatio dictionis maxime cognoscit
ur q; fine. & id ad discernendā significationē dictōis. Unde
inest dictioni q; relationē ad suā significationē. & signifi-
catio principalis dictōis attendit penes finē. & ppterēa
iuxta finē. fīm q; iā dictū est fieri deb̄ accentus prin-
cipalis. quia in fine fieri nō p̄t sicut sup̄ius est ostensum. Q;
re oportet q; sit in loco positus. p̄ximo fini. sicut in pe-
nul. vel in p̄ximo tñ vno mediāte. sicut in antepenl. &
ita non p̄t principalis accentus habere plura loca. nec
alia ab istis. Aliā cā ad idē. quia si ponat accentus prin-
cipalis alibi sicut in loco p̄cedente antepenl. fieret ni-
mia deppōsīo. & ita numia insonoritas. vt patet in hac di-
ctione p̄dixit. Si em̄ fieret accentus principalis sup̄a
prūm̄ syllabā. numia fieret deppōsīo ppter tres subsequē-
tes versas fines dictionis. & ita numia insonoritas. sicut
patet in expimento. vel sensibili. si p̄ferat nr̄ dictio illa
tali modo. sic ergo p̄z q; necessariū fuit principales accē-
tus nō plures esse. vel alios sitns bē. Ex h̄ etiam patet.
q; re vterq; principal accentus cadit in penl. syllabā vel
in antepenl. q; ex iam dictis patet q; ad euphoniam fa-
ciendam post elevationēm principalis accentus non de-
bet fieri nisi vna deppōsīo. vel due ad plus. sed prin-
cipalis accentus in eo q; talis solū p̄sistit in elevationē. q; re

Becūda pars

cum principalis accentus qui ē circūflexus habeat in fine sui deppōsiōem. et post eleuationē nō dī seq̄ nisi duplex deppōsio ad plus cā p̄di cta. p̄terea solū in penl. fieri h̄z circūflexus. Si ḥo fiat in ātēpenl. ip̄e circūflexus h̄z post eleuationē. in q̄ p̄sistit accentus p̄ncipalī deppōsiōēnā et iā sequitur due syllabe grauate. et ita duplex deppōsio. Et ita post p̄ncipale accentū sunt tres deppōsiones et sic manifestū ē q̄ nimia fieret sic deppōsio et inlonoritas. et ita oport̄ q̄ sit in penl. syllaba. acutus aut̄ accentus nō h̄z nisi eleuationē solū. vñ si ponat in penl. syllaba sequitur ip̄m vna deppōsio. si aut̄ in penl. duplex. et hoc permittit sonoritas et euphonia. s̄ nō sinit triplicem et quadruplicem deppōsionē. et oportet subseq̄ eleuationē accentus p̄ncipalis. Unde tm̄ in penul. et antepenl. syllabam p̄t fieri accentus. et sic patet solutio ad quesitū.

Regule generales accentus.

O Btēso que et quot loca

Obtingeat p̄ncipalīs accentus et quare. Cōseq̄nter ponēde sunt q̄dam regule generales ad cognoscēdū accentū cuiuslibet syllabe. Nota ergo q̄ vocalis ante alterā vocalē apud latīnos breuiat. vt de. p̄ter fio. fiebā. qd̄. pdu. i. purā vbiq̄ nō h̄z. r. cu3 oībo suis cōpositi q̄n significat passiō3. Nā si. r. seq̄t ad. e. breuiat. i. an. e. vt fierē fieri. et p̄ter grōs et datīos q̄ntē declinationis h̄ntes tres vocalēs cōtinuas. in quib⁹ e. an. i. prodūcīt. vt diei. et p̄ter genitīos h̄ntes i. vocalē an us. q̄ cōis est in versu. sed i. psa. pdūcīt. vt vnius. sed tñ alte rius brevis est. longa et alijs. Apud grecos ḥo sepi. p̄ducīt. vt aer medea. et hinc est qd̄ fm̄ q̄sdā noīa noīa pñt in penul. corr. et pdu. fm̄ patrīe plūctndinē et volūtatem legētis. Un̄ dicit hug. in fagin. In hoc nomīe scenophagia. licet et corr. et pdu. penul. fm̄ volūtatele gentis. ē em̄ nomē noīa. q̄ ergo a greco descendit potest penul. produci. apud grecos em̄ in multis vocalis ante vocalē. pdūcīt. s̄ q̄ ad formā latīnitatis reductū ē. pōt et corripi in legēdo. Apud latīnos em̄ vocalis an̄ vocalē nō pdūcīt. nisi in paucis. De noīb̄ imitantib⁹ greca. vt lōbardia. req̄re in impedimēto vñus. Inde ēt ē q̄ vocalis an̄ alterā vocalē in codē noīe et in eadez signifatōe inuenit qñq̄ corripi et pdūcīt. vñ dicit māyster bñ. Prīmis syllabis p̄priorū nominū indifferēt possumus vti. vt iacob. nū sit ibi vocalis an̄ vocalēm et positū et diphtongus. vt alij celebē vñsum antorū. vt cesar. q̄ sp̄ autores primā pdūcūt. Discrepan̄tū aliquā aut̄ res habito respectu ad diuersa. Nā oūon pdu. primā fm̄ Quidi. Obsitit orīo latona nitētib⁹ astris. Atq̄ fm̄ virg. corr. Diphonus in siluis inter telphinas oūon. Hoc sepe p̄tingit. p̄pter diuersas significatōes. vt hic. Nā oūidi. accipit oūon. p̄ q̄dam stella. s̄ ḥg. p̄ quodā citharedo. Qñq̄ aut̄ in eadez significatiōne inuenit corripi et pdūcīt. vt pat̄ in h̄z noīe diana. Nā corr. ab oūdio. Quid iuuat intinete studia exercere diane. Sed a ḥg. pdu. ibi. Exercet diana thoros quē mille secute. Hoc aut̄ p̄tingit habitu respectu nūc ad linguā grecā nūc ad latīnā. Ex h̄z q̄ framea. romphea diuerso respectu pñt corripi et pdu. in penl. vñus tñ h̄z q̄ penl. corripiat. maxime in psa. Itē scias q̄ p̄pria noīa locoꝝ pñt et ē indifferētia. vt pictauis. Unde q̄dam ait. Erige pictauis libera facta caput. Sed alt̄ corr. dicens. Pictauis inermis subigit sua rura nec ultra. Dicimus ergo in talib⁹ magis vñsum sequendū esse ita etiā cōtingit in hoc noīe helyodorus. q̄ videt penl. pdūcta. Unde horacius. Hospitio modico rectoꝝ eo mes helyodorus. Inuenit et corr. penl. Un̄ pantheon. Corpus helyodori fodiat abeuntq̄ latenter. Sed fm̄ doctoz vñsum corr. sicut et theodorus. q̄ inuenit penl. pdu. Unde inuenialis. Lautoz pueros artem docens theodoroz. Inuenit etiā theodoloz. p. l. scriptū. nomē cū inſdā libri. a theoꝝ et dolos. Hile em̄ accidit in hoc no-

de locis et regulis accentus

mine monas monadis. q̄ in antichaudiano prima cor. vbi dicit. Et monas et numeri de se parit vñica turba. Sed alter dicit. Monade subtracta dicet apocopa fata. Hoc aut̄ ideo p̄tingit vt dicit maiſter bñ. quia nō bene scitur a latinis natura vocabuli greci. H̄z scim̄ p̄deriuata a monade breuiat ut monachus. Itē regula generalis est q̄ omnis syllaba dyphthōgata p̄du. vt audio. musae. nisi sequens syllaba incipiat a vocali. vt p̄uro p̄ustus. Unde ḥg. Stipitib⁹ duris agit subdis busq̄ p̄ustis. Hyphtongus aut̄ est p̄nctio duarū vocaliū vim suā servantū in eadez syllaba. Nā. u. post g. vel. q. vel. s. sequēte vocali in eadē syllaba posita amittit vim līe. vt q̄s lingua suadet. Itē vocal ante duas cōsonates. vel ante vñā duplē. positione. pdūcīt. vt arma dux maior. gaza. nisi vñā eaꝝ liqueſcat. vt tenebre. Niq̄de sunt. l. r. q̄ posite post mutā in eadē syllaba naturaliter p̄mittūt p̄cedentē vocalē breue corripi. vt allela. tenebre. Duplices ḥo cōsonātes sunt tres sc̄j. cōsonās posita int̄ duas vocales naturaliter. 7. 1. 7. 3 semp. vt maior dux gaza. Et scias q̄ y. greca semp̄ est vocal. vñ remanet vocalis posita int̄ duas vocales. vt psopopeya. et fm̄ quosdā alleluja s̄. i. latinū est duplex cōsonās q̄n ponit int̄ duas vocales naturaliter. maxime in simplici dictione. et syllabicat cū sequēte vocali. vt maior troia. Un̄ in psa. semp̄ fm̄. i. debet consonantē sonare. I. poete tale. i. qñq̄ accipiāt p̄ vocali. q̄ necessitate metri poti. q̄ arti ip̄utat. Un̄ oūid. in. viij. epi. Partius andromachen retinat achaea victrix. Itē in. ix. epi. Impia qd̄ dubitas teianira mori. Itēz vir. in v. eneyd. Troia crīmiso cōceptū flumine mat. Hic aut̄ troia ē trissyllabū. et cor. a sicut vult ps. in. viij. li. vbi agit de accusativo p̄me declinatōis. vbi dicit q̄ oīs noīatīus latinā. ē trīnale corr. et introducit p̄dictū h̄suz ḥg. vbi. a. corr. vt troia. q̄ trissyllabū est. tamē semp̄ in psa bisyllabū troia est. et ita de similib⁹ dicas.

De accentu p̄me et penultime syllabe.

D̄sitis regulis genera libus ad cognoscēdū accentū cuiuslibet syllabe. Nunc ponam regulas ad cognoscēdū accentū specialitē p̄me vel penl. syllabe. Scias q̄ de p̄ma syllabe dant qdā regule sp̄aliē. qñ vñā ē bec. Omne p̄teritū bisyllabū pdu. p̄umaꝝ. vt em̄ p̄ter. bibi. fidi. a fundis. scidi. a scindo dis. tedi steti tuli. et habētia vocalē ante vocalē. vt fui. H̄z in oībo alij q̄nta fuerit p̄ma in pñtī tāta remanet in p̄terito. vt amo amavi. p̄ter geminātī q̄ corripiūt p̄mā syllabā. vt momordi. Et p̄ter genu. polui. coegi. q̄ p̄mā in pñtī. pdūcīt. s̄ in p̄terito corripiunt. Et p̄ter repulī. reperi. et retuli. q̄ his cōtrariū faciūt. horū aut̄ supina primā corripiūt semp̄. s. repulsuz reptū. relatū. Hic aiaduerit q̄ ps̄. dicit in nouo li. q̄ duxi p̄teritū onditur esse coreptum naturaliter et noīe. qd̄ ab eo deriuat. et corripit dux ducis. sicut reti. pdūcīt approbat ex noīe qd̄ ab eo nascit. s. rex regis. De h̄z require infra vbi agit de accentu ḥboꝝ. Itē regula generalis est. sicut infra eodē libro dicā. cū tractabo de accentu nominū in. x. ēminātī. q̄ obliq̄ veniētes a noīatīus habentib⁹ i. vocalē naturaliter breue ante. x. corr. penl. ēminū. vt fornix cis. varix cis. Si aut̄ veniāt a noīatīo habente. i. naturalē longā. pdūcīt penul. vt cornix cis. Et hoc est vñz et in alij vocalibus. vt p̄bear cis. pollux cis. De h̄z dīcā etiā in dico cis. Itē omne supinū bisyllabū pdu. p̄umaꝝ. vt natū. p̄ter itū. quītū a quieō is. citū a cœo eꝝ secūde cōingationis. Sitū a sino nīs. litū a lino nīs. datū statū. ratū a reorū reis. rutū. Sed itū pdu. in ambitū p̄cipio vel supino. Itē nota in cōpositione qñ o. mutatur in. i. breuiat. vt cognitū agnitiū. Itē quanta fuerit prima naturaliter in primatiō. tanta remanet in suo directo deriuatiō. vt amator. amor. sedes sedi. rex rex.

Et quanta fuerit in simplici tanta remanet in sig-

Secunda pars

directe cōposito. vt amo. qamo. Quedā tñ degenerat
in specie et figura.

De accentu medie syllabe.

Media syllaba sive per

Multima. maxime in trisyllabis. et deinceps accē
tus cognoscit. Unde si penul. grauat est brevis. vt ta
bula. si vero acutā longa ē. vt fortuna. et nō fiat differen
tia int̄ circūflexu et acutū. sed tñ in multis fallit. q̄ sex sunt
ipeditēta accētus vt dices infra q̄re nō ē accēni credē
dū. Ad accentū aut̄ reducūt̄ oīa q̄ augmēto vel diminu
tione cognoscit. Augmēto vt lego plego. Diminutōe
vt amauerim amauero. Et scias q̄ p̄. in li. de accentu.
ponit quasdā regulas ad cognoscendū accentū penul.
syllabe. ex q̄bus aliq̄s ponā hic.

De desinentib⁹ in.a.

Nomē terminet̄ in a.
aut̄ est p̄p̄iū aut̄ appellatiū. aut̄ cōe. Si p̄p̄iū
pdu. penl. nō tm̄ natura. s̄ vsu vel d̄rie cā. vt catalina.
maria. stephania. Si sit cōe. aut̄ grecū est. aut̄ latinū ē.
Si grecū p̄ducit penul. vt iconia. sophia. et hec adhuc
noīa natura nō p̄ducunt̄. s̄ vsu. cū sint aliena vocabu
la. Si sit latinū. vel ḡ simplex vel cōpositū. Hic cōpositū
vel ḡ ab s̄ verbo cano. vel gigno. vel colo. et hec corri. pe
nul. vt tibicina q̄d format̄ a tibicen. cinis. is. in. a. aurige
na. ruricola. s̄ tibicen q̄d nō desinit in. a. pdu. penul. vel
cōponit̄ ab alio s̄bo ab his nibil dicit au
tor. nisi supponēdo q̄ s̄ determinat̄ cōiter de terminatib⁹
in a dicēs. q̄ cōposita talē h̄nt regulā. p̄nunciādi q̄lem
habet in simplici. Si aut̄ nomē desinēs in. a. sit simplex.
et si sic. vel ḡb̄ vocalē ante. a. et tūc corri. penul. vt insi
cia. vel consonantē. et si sic. vel ergo b̄. r. ante. a. vt desinat̄
in ra. et sic ē simile p̄cipio. et pdu. penul. vt scriptura na
tura. Vel b̄. n. ante. a. et pdu. s̄l̄r vt romana lupina. ex
cepto tympana. Vel b̄. c. ante. a. ita q̄ antecedat̄. i. vt cre
tica. et b̄ewiat̄. exceptis tñ bis. resica formica et similib⁹.
Vel b̄. d. ante. a. et corri. vt frigida. Nec tñ dicit aliqd
de his q̄ habet̄. d. ante. a. vel altā consonantē ab. r. et n. et
c. ante. a. q̄ sufficient̄ q̄ regulā de his intelligit. De his
q̄ in obliquat̄ sunt dicit q̄ in oīb̄ his obseruādus ē ac
centus in illo vsu q̄ seruat̄ in rectis. Extendit etiā q̄ sic
est in rectis sic et in obliquis. Hanc aut̄ regulā cōfuso mō
tradit̄ p̄s. cū dicit latina s̄o noīa. Itēz dicit p̄s. in
iiij. li. de noīatiuis in na desinentia. Henoīatiua sine
s̄balia de q̄bus iā dixim⁹ cū de possessiuis in nus. vel na.
vel nū. desinentib⁹ tractabam⁹ oīno longā habet̄ penl.
vel posīōne vel natura. vt officiū officina. medicus me
dicina. leo leena. tōstrīx tōstrina. coquus coqna. et culi
no. lux lucis lucina. lateo laena vel latrina. Nā mutina
sagana pagana non vident̄ esse terminatiua. Sagana et
saga idē signat̄. In ra aut̄ terminatia. oīa p̄cipiūs semi
nisi futuri t̄pis similez habet̄ formā. Unde penl. q̄. u.
p̄ducit. vt scripture tritura. censura. litnra. Magister
aut̄ bene dicit. Feminina fira pdu. i. a. n. na. vt piscina.
pter pagina femina machina trutina p̄serpina patina
lamina sarcina fuscinā fiscina buccina elemosina. et p̄ter
illa q̄ sequunt̄ naturaz suoz masculinor. vt asina. et sic
dixim⁹ de masculinis p̄p̄is q̄ quedā p̄ducūt̄. i. ante. n.
vt albinus. et quedā corripiūt̄. vt alchin⁹. Ita dicimus
de femininis. q̄. qdā corripiunt̄. vt mutina. qdām pdu
cunt̄ vt mesina et lauina. et bene dicit q̄ illa q̄ sequunt̄
naturā suoz masculinor ut asina corripiunt̄. i. ante na.
Nā sicut dixit quidā. Amare cū na. xenit. ipsi petit assi
miliari. q̄si dicat. cū na. id est. cū dictio t̄minata in na. ve
nit a mare. i. a. masculino. vt dñā a dñs. asina ab asin⁹ pe
tit assimilari sibi. s. masculino in accētu. videlicet. unde
sicut asin⁹ corri. penl. ita et asina. S̄l̄r dicit de vicinus et
vicina. tibicina tibicina. et ita de similib⁹. Hic etiā nō q̄
noīa tercie declinatōis grecq̄ desinētia in. a. faciunt̄ ḡt̄m

de Accentu oīm syl.

additatis. vna syllaba crescendo et penul. breuiando. vt
dogma dogmatis. perizoma perizomatico. et sic de alijs si
milibus.

De desinentib⁹ in.c.

Terminatum in ile. pdu. penl. vt monile sedile. Si
aut̄ nome sit adiectivū habēs cōsonantē inf. a. et c. pro
ducitur s̄l̄r vt s̄bale singulare. De reliq̄s aut̄. vt sunt
vtile risibile. nihil dicit. Unū si obijciat̄ s̄ banc regulaz
q̄ sit diminuta. vel s̄ aliquā alterā quā ponit. Dicēdū
est. q̄ non sint simplē regule generales. Hidoneitates et
exēpla ad regulas sumēdas lufficēt̄ p̄ aliq̄ q̄ alibi det
minata sunt. Infra aut̄ cū de terminabit̄ de terminatibus in
is. aliq̄ supplebo.

De desinentib⁹ in.i.

Terminatum in ile. pdu. penl. vt monile sedile. Si
aut̄ nome sit adiectivū habēs cōsonantē inf. a. et c. pro
ducitur s̄l̄r vt s̄bale singulare. De reliq̄s aut̄. vt sunt
vtile risibile. nihil dicit. Unū si obijciat̄ s̄ banc regulaz
q̄ sit diminuta. vel s̄ aliquā alterā quā ponit. Dicēdū
est. q̄ non sint simplē regule generales. Hidoneitates et
exēpla ad regulas sumēdas lufficēt̄ p̄ aliq̄ q̄ alibi det
minata sunt. Infra aut̄ cū de terminabit̄ de terminatibus in
is. aliq̄ supplebo.

De desinentib⁹ in.o.

Terminatum in ile. pdu. penl. vt monile sedile. Si
aut̄ nome sit adiectivū habēs cōsonantē inf. a. et c. pro
ducitur s̄l̄r vt s̄bale singulare. De reliq̄s aut̄. vt sunt
vtile risibile. nihil dicit. Unū si obijciat̄ s̄ banc regulaz
q̄ sit diminuta. vel s̄ aliquā alterā quā ponit. Dicēdū
est. q̄ non sint simplē regule generales. Hidoneitates et
exēpla ad regulas sumēdas lufficēt̄ p̄ aliq̄ q̄ alibi det
minata sunt. Infra aut̄ cū de terminabit̄ de terminatibus in
is. aliq̄ supplebo.

De desinentib⁹ in.n.

Terminatum in ile. pdu. penl. vt monile sedile. Si
aut̄ nome sit adiectivū habēs cōsonantē inf. a. et c. pro
ducitur s̄l̄r vt s̄bale singulare. De reliq̄s aut̄. vt sunt
vtile risibile. nihil dicit. Unū si obijciat̄ s̄ banc regulaz
q̄ sit diminuta. vel s̄ aliquā alterā quā ponit. Dicēdū
est. q̄ non sint simplē regule generales. Hidoneitates et
exēpla ad regulas sumēdas lufficēt̄ p̄ aliq̄ q̄ alibi det
minata sunt. Infra aut̄ cū de terminabit̄ de terminatibus in
is. aliq̄ supplebo.

b .j.

Secunda pars

De desinentibus in al.

Afiat cōsideratio q̄lis
sit penl. in noīb̄ ēminātib̄ in al. v̄l. ḡ in recto v̄l.
in obliq̄. si i recto vel erit p̄priū nomē barbaꝝ. tūc corr.
vt banibal. astrubal. vel erit nomē appellatiū. tūc p̄-
ducit. vt tribunal. excepto h̄noīe aīal. t etiā sal. Si in
obliq̄. vel ḡ in neutro t sic p̄ducit in penl. vt aīal tribu-
nal. vel i masculino t sic coripiſ. vt astrubal'banibalis.
Ad h̄dicta addita is. ḡtiāt. vt aīal aīalis.

De desinentibus in el.

Dominaterminata ī el.
syllabā p̄ducit penl. obliq̄ t coripiūt penul.
rector. vt michaēl michael. daniel daniel.

De desinentibus in il.

Dominaterminata ī il.
corr. penl. tā in recto q̄ ī obliq̄. vt euigil ḡlis.
Nō tū b̄ q̄ hmōi noīa declināt. is addita correpta pe-
nultia ḡtiāt. vt pugil ḡl. t b̄ si ēlatinū. Ḡeca h̄o q̄
acuit vltimā ī recto. tō in obliq̄s penl. lōgā h̄t. vt ta-
naq̄l q̄lis. Un̄ h̄l. Corripias pugil s̄. p̄ducastanaq̄l.

De desinentibus in ol.

Tpol. vñ nomē inueni
tur q̄d corr. penl. vt heliol. t b̄ i trissyllab intel-
ligit. Lñ de alijs scias q̄ nomē in ol. p̄ducit t ēcie de-
clinatōis t is addita p̄duceō penl. ḡtiāt vt sol solis.
Que tñ nō variant in vltia acuunt. vt nicol.

De desinentibus in v̄l.

Domē in v̄l. corr. t est
ēcie declinatōis. t īcta is facit ḡtū penultimā
breuiādo. vt psul psul. erul ulis. Dia alia i vltia acuunt
t nō sunt latina. vt heriul. si tñ declināt in obliq̄s penl.
lōgā h̄t. vt san̄lis. Aurora sup̄ hester. Regis cui ritā
p̄cessit mucro saulis. b̄ regulā nō ponit a p̄stiano.

De desinentibus in v̄m.

Domina terminata in
vñ. breuiāt. vt dorciō philorcii. Sciedū q̄ nō
ponit regulā in x̄ noīa ēminata ī am. vel ī em. vel ī im. q̄
nō sunt latina. te q̄b̄ sc̄z latinis t trissyllabis intēdit p̄n
cipaliter hic.

De desinentibus in am.

Tam. vel in im. vel in
em. vel in om. si sunt barbara sunt mas. vt se. ge.
vt chanaā. hierusalē. ioachim. edom. t acuunt in fine.

De desinentibus in an.

Tan. nomen produci
tur t p̄tinet ad ēciā declinationez. t ē grecū b̄m
ps. in. vj. li. vbi dicit q̄ grece declināt. vt titan. titanos. t
latine. o. h̄sa in. i. t penl. p̄ducta. sic in recto vltia ē acu-
ta. vt pean peanis leviathan. Virgi. x. eney. Cōclamāt
socj letū peana secuti. excipit euan. te q̄ dicit ps. q̄ enā.
Et sumit t is. post. n. vñ facit euātis. nō euānis. Et ponit
bāc regulā generalē. q̄ a ḡtis ī os. fiūt noīa ī nus. vt ti-
tan nos. b̄ titan⁹ni. delphin nos. hic delphin⁹ni. arabs
bos. b̄ arabo bi. elephas phātos. b̄ elephāt⁹ti. rinocerus
velut ethiop⁹t p̄ talia noīa accēt⁹ facilius declarat.

De desinentibus in en.

E nomen terminet in
en. syllabā. vel p̄ponit. c. vel nō. si sic corr. penl.
vt fidicen. lirice. b̄ excipit tibicē. q̄d p̄duab. n. breuiō
vnā lōgā habuit. Debuit h̄o. i. gemiari tibia. tibicē. p̄
q̄ tibice d̄r. Si h̄o nō h̄eat. c. an. n. vel ḡ derivat a p̄me

de ſAccentu penul. syl.

pingatōe vel q̄rta. t tūc pdu. vt ſolamē a ſolo; t mun-
men a munio. ſilr amamē t audimē. Al' terinat a ſcōa
vel ſcōa piugatōe t tūc corr. penl. vt a ſede ſedimen. a
rego regime. p̄ter ḥbalia veniētia a ḥbis ſcie piugatio
nis definētib̄ in vo. diuīſas q̄. p̄ducit̄ penl. vt acuo acu-
mē. fluo flumē. nuo numē. huo hūmē. habēt h̄o. u. pdu.
in penl. Alia h̄o veniētia ab alijs ḥbis ſcōe vel ſcie con-
iugatōis. habēt. i. corr. in penul. ſicut dicit p̄s. in q̄rto li.
vt moneo monimē. tego gis. tegimen vel tegmē p̄ ſinco
pam ſpecio ſpecimen.

De desinentibus in on.

Ton. nomen pertinet
ad ēciā declinationē. t ē grecū. vel grece decliat
vt mēnon mēnonos. vellatine. o. p̄usa in. i. vt mēnon no-
nis. ſimon ſimonos. b̄ ſimon ſimonis. Quedā autē p̄ci-
pue p̄pria tis ſumpta genitiūt. vt p̄hetō tontis. ſemo-
pbon p̄hotis. Quedam h̄o is addita genitiūt penul.
p̄ducta vel correpta b̄m grecos. vt ait p̄s. in. vj. li. tñ in
maiori pte corr. penl. in obliq̄s. vt ſindon donis. canon
nonis. diacon conis. t p̄ducit q̄nq̄. vt ſimō monis. p̄-
priū nomē rufi. ſalomō monis. triphō etiā triphonis
pdu. penl. Aurora in li. machabeoz. Cōtra triphonēz
tūc rex Demetrius ibat. Idē in eodē. Antiochū triphon
b̄ tpe p̄dere captat. Bāſon ſilr ſamfonis etiā p̄ducie.
Hoc tñ regularē teneas q̄ ſi penl. pdu. in obliq̄s tūc
noīatiū ſumpta acuit. vt cedron dromis. ſi autē penl. ḡtī
corripiat. tūc in recto penl. vel aīpenl. acuit. Sed q̄d
dicem⁹ de triphon. Si viſeq̄ aurora t dicē q̄ penl. ḡtī
p̄ducat. o. dicē. q̄ ſumpta acuit. ſic in cedron.
Si autē viſ dicē q̄ penl. ḡtī corripiat ſicut b̄ ſimonis tūc
dic q̄ ſumpta acuit. imo p̄ma ſicut ca-
non. Ad diuīſum autē q̄d de aurora in h̄riū ducit. facile
est r̄ndere. q̄ videlicet autores i p̄prij̄ ſoīb̄ ponit bre-
uem. p̄lōga. t longā p̄ breui aliq̄n. v̄l autoritate poeti-
ca. vel figuratiue. ſic t theodor⁹ ſiūnali. p̄ducit i pe-
nul. vt diuīſū in regulē generalib̄ de accētu cuiuſlibet
ſyllabe in capitulo q̄d incipit ostendo.

De desinentibus in ar.

Domina terminata in
ar. nentra. p̄ducunt. tā in recto q̄ ī obliq̄s vt
torcular laris. b̄ a rectis excipit laq̄ar. t ab obliq̄s recta
ris inbaris. Epatis etiā corr. penl. b̄ nō ē latīnū t intelli-
ge de neutrīs deriuatiūs. Qā vt dicit p̄s. in. vj. li. Ne-
utra in ar. ſi terinaria ſunt p̄ducūt. a. in obliq̄s casib̄. vt
alupa. b̄ lupanar aris. a calce b̄ calcar caris. a laqueo b̄
laq̄ar aris. Si h̄o ſunt mas. ge. corripiūt penl. ḡtī. vt ce-
ſar ſaris. boſtar ſtaris. S̄ dubitas de ſpecular t ſilib̄
an. p̄ducat penl. Ad b̄ dicit maſter bene. q̄ noīa tercie
declinatōis h̄ntia. u. an. l. p̄ducit penl. dūmo do ſint in-
tegra vt torcular. Qā p̄nt apocopari. t tūc ſequit̄ na-
turā ſuoy ḥboꝝ. Un̄ ſpecular p̄ ſpecularare corr. penl.
ſicut ſpecularis laris. Gotular autē nihil ēimo dicim⁹ ſb̄
telans. codē mō dicim⁹ ſubligat p̄ ſubligare. Aliq̄ dicit
q̄ ſpecular t ſilia. pdu. penl. Dichi autē v̄l cū maſtro
bene. q̄ ſpecular t ſilia apocopata penl. corni. ſicut de-
claratiūt. Et ſcias q̄ hmōi noīa in ar. addita is. ge-
niūt. vt cesar ſaris. torcular laris. ſpecular lar. Pre-
ter ſar farris q̄d b̄m ps. poſitōne habuit penl. longā q̄d
ſolū ſtam. r. geminavit ne ḥbū eſſe putet ſcōe p̄ ſone de
for faris. Item epar ḥtit. r. in. t. penl. nibolominus br̄-
uiando. vt epatis. Hung. tamē dicit eparis vel epatis.
Item lar vt ait hung. p̄ domo pucella t oppido b̄m regu-
lam ſacit laris. Sed p̄ quodam rege cauſa differentie.
t. aſſumit t facit lartis. Lōſueuit etiā queri b̄ ſoīe bo-
ſtar. an penl. p̄ducat in obliq̄s. Ad b̄ dicit maſter b̄n.
dices. Nota q̄ dicim⁹ b̄ boſtar p̄ quodā barbaro. t mi-
chil ē bic boſtar. vñ corr. penl. ḡtī. t nūq̄. p̄ducit. Er-
ravit autē hung. q̄ dicit b̄ boſtar ſtaris. in deriuatiūb̄

Secunda pars

suis. **H**ec maistster bene. **H**ug. **o** sic dicit. **B**os cōpo nitur cu^z sto stas. **r** dī b̄ bostar staris penl. **pdu.** i. locus vbi boues stant. sc̄z stabulū. **D**icit etiā bostar loc² vbi corpora boū cōburebāt. **I**nneñ s̄ h bostar star̄ penl. cor. **r** p̄p̄n nomen vin^z p̄mitinū. **V**ult ḡ hug. q̄ bo star staris. inuenit i neutro **r** mas. ge. **r** sic in obliq̄s penl. p̄t. **pdu** **r** cor. diūlis respectib. **r** b̄ magis mibi placet. **H**oc etiā vult papias q̄ dicit bostar loc² vbi cō burunt corpora boū. **v**el statio boū.

De desinentib in er.

Nomen terminet in er. **v**el p̄siderat ad penl. recti **v**el obliq̄. **S**i obli qui breuias in penl. **v**t volucr cris. papauer papauerl recipit mulieris. qd̄ **pdu**. penl. **T**ān statius. **S**i q̄ deum soboles. si q̄ mulieris origo. **b** in maio. **ps**. nō recipit. **E**cit em̄ sic **ps**. q̄ oia noia latina desinētia in er. si crescent in gr̄o cor. penl. in obliq̄s **v**t pauperis. **S**i vero non crescent in obliq̄s p̄ferunt sicut **r** sui nt̄. ptanto dicit maistster bene. q̄ mulier cor. penl. in obliq̄s. q̄ a **ps**. nō recipit in maio. **E**t supponit q̄ ille libellus de accentu vbi mulieris recipit nō fuit p̄posit² a **ps**. sicut multi dicunt. **E**t dicit q̄ statu² p̄pter necessitate metri eā. **pdu** **r** iō poete nūq̄ vtunq̄ obliq̄s eius. **V**l̄us tñ frequēs p̄ducit obliq̄s de mulier sic **r** mulieris. **S**i aut̄ penl. p̄side retur i recto. **A**ut̄ ḡ erit neutri ge. **r** tūc. **pdu**. penl. **v**el pauper. **A**cel est mas. ge. **v**el fe. ge. **r** tūc cor. penl. **v**el mulier volucr alacer. exceptis his q̄ p̄ducit penl. positio ne. **v**t equester pedestre silvester. **S**z de pāter cris. crateris. q̄ p̄ducit penl. crescētis ḡti. **N**ō est instātia q̄ n̄ sunt latina.

De desinentib in ir.

Rir. syllabā terminata in penl. breuias. **v**t semiuir triuir. **E**scias q̄ tere breuias vbiq̄ in iuctura p̄positōis. **v**t oipotēstu bicen. p̄ter tibicen. **E**t vt dīc **ps**. in. viij. li. vbi ait de gr̄o singulari sc̄e declinatōis. **T**hir. **r** vi. **r** eus. desinētia sp̄ vna syllaba vincit in gr̄o. q̄ **r** penl. breue bñt **v**t triuir triuir. semiuir semiuir. sat laturi. **S**is greca p̄ductio fiat in grecis dictōib. **v**t thydeus dei.

De desinentib in or.

Nomen in or. est tercie declinatōis. **r** is. addita ḡtiuat. **P**rieter cor. int̄. p̄posita bñ. d. ad differētia ablti plurali bñ. nois cor. cori **r** p̄ter ador. qd̄ ē indeclinabile **v**t p̄bat **ps**. in. viij. li. maio. p̄pter duaz repugnatiā regulaz. q̄ aut̄ neutri est deb̄ cor. in penl. **b** q̄ venit ab adoro ras. d̄z p̄duci in penl. **r** iō indeclinabile ē. **N**oia in or. p̄ducent penl. obliq̄z. **v**t litor. ctōis. amo. amoris. **E**xcipiunt neutrā. **r** sunt tñmoto q̄tu. s. eq̄. eq̄is. marmor mous. cor cordis. **r** ador. **E**t excipiunt greca pp̄ria fm̄ **ps**. in. viij. li. **v**t actoris. qd̄ cor. penl. ḡti qñ est. pp̄riū nomē grecū. **S**z qñ ē appellatiū **r** latini. **pdu**. penl. ḡti. **T**ān qd̄. **A**ctoris in spoliis v̄tus habet actoris. Item hector. ctōis. agenor. noris. nichano. noris. **L**heodol. **V**irgē stuprata v̄t² panis agenoris arma. Aurora i libro machabeor. Ense metit terterā lingua nichanoris hostes. **E**t potes a sili notare. **I**z in aliquo v̄sus nō habeat q̄ q̄tienscūq̄s appellativa **r** pp̄ria quenāt. pp̄ria in penl. sunt ḡuāda. **v**t dicat. **S**ub rege sapoz̄a penl. breuiata. **r** cātor. toris. penl. cor. **p** pp̄uo noie. **Q**uidi? in epi. **P**leni? ac melius euip̄o **r** cātore dicit. **T**ān qd̄. **C**antoris ē pp̄riū. cātoris nō pp̄ria ē. **E**t excipiunt p̄posita de decor. **r** decus vel decor inc̄stū ē cōe. q̄ r tūc corrip̄t. nā mas. **pdu**. **T**ān v̄sus. **E**munē decorē **b** marē dico decorē. **G**īr cōposita a puer. q̄ talia velut pp̄ria reputantur. **v**t publipor poris. marcipor poris. **I**ta em̄ antiqui. **p**publi puer. **r** marti puer dicebāt. ista teste **ps**. o. nō p̄ducit i obliq̄s

de accentu penul. syl.

casib. **G**alustius in q̄rto historiar. **U**n̄ cōsistit i agro lucano gnat² loci noie publipor. **J**ē excipiunt arbor boris. castor storis. memor moris. et cōposita. **J**ē rbe tor toris. **U**n̄ inuenit. **C**edūt grāmatici vincunt rheto res oēs. **r** cor. penul. ḡti castor castoris sine sit aīal sine sit pp̄riū castoris. **r** pollucis. **D**entis aut̄ v̄balium in or. licias q̄ qd̄ cor. penl. qd̄. **pdu** cōducit. **N**ā fm̄ ps. li. iiiij. de noiatu. bm̄oi noia formāt a v̄bis vel p̄ abiectionē o. qd̄ fit cū v̄bū bñ. r. aū o. **v**t labo. o labor. **A**el p̄ additionē. r. **v**t amo amo. **V**el formāt a noib̄ seu principijs in vs. quersays in or. **v**t se nat² senator. amat² amator. tonsus tōsor. doct² doctor. **E**t p̄nt formari v. xsa in or. **v**t auditu auditor. debitū debitu debitor. **U**n̄ patet q̄ qd̄. **pdu** cōducit penl. sicut ea a quib̄ descendūt. **v**t auditu auditor. **Q**uedā **o** penl. cor. **v**t debitu debitor. vide in scribo.

De desinentib in vr.

Tvr. terminata corri p̄iunt penl. tā in recto q̄ in obliq̄s. **v**t iecur iecoris sat laturi. **r** sp̄ p̄tinēt ad terciā declinatōē. p̄ter sar qd̄ ē sc̄e. q̄ facit femininū in. a. **v**t satura. **F**et oia is addita. **r** corri. penl. efficiunt ḡti. p̄ter furris. qd̄ **pdu**. fu. ad dñiam sc̄e p̄sone de furio ris. fm̄ illis. **S**ū tumēte furis. te fallūt gaudiā fur. **E**recipit etiā q̄stū ad formatōs ebūr femur iecur robur. q̄ v̄tūt etiā v. in o. **r** addita is. penl. cor. ḡtiuāt **v**t robur roboris. ebūr eboris.

De desinentib in as.

Tas. syllabā terminata p̄du. in penl. obliq̄z **r** corri. in penl. recto. **v**t dignitastatis. **r** in oib̄ casib. **pdu** cōducit a. **S**z excipie da sunt qd̄. noia pp̄ria dñe cā in fine nt̄ circuflexa. **v**t lenas lenatis. menas menatis. ne accusatini plurales de menane. qd̄ ē gen² p̄scis. **r** lena lene qd̄ ē meretrix eē pentent. **J**ē excipiunt appellatia q̄ sincopā. plata q̄ huāt accentū in vltia. **v**t arpinas p̄mas optimas rauēnas capenas p̄tias larinas. **r** etiā nr̄as vias. **B**ublata ē etiā in p̄dictis b̄ syllaba ti. **r** sp̄ sup̄ a seruat accētus. **r** b̄ lra a. p̄s fuit in penl. nūc aut̄ ē in vltia syllaba. **r** b̄ vult ps. in. viij. li. de dñoiatis q̄ dicit de p̄dictis. **Q**ue ido in fine bñt circuflexū accētū. q̄ p̄ sincopā ti. p̄ferit. p̄fecta em̄ coz innenunt apud antiq̄ssimos i tis desinētia. **v**t b̄ et b̄ p̄matis opinatis arpinatis. **r** sunt bm̄oi in as. denoia, tiua plerūq̄s silia accusatio plurali suoꝝ p̄mitinoꝝ **r** sunt coia. **J**ē oia barbara ī as in vltia acuunt. **v**t naas maginas. **S**ā nugas **r** nephascū sint latina ī penl. acuuntur l̄z nō varient. **S**ē anas anatis dubitat an debe, at p̄duci in obliq̄s. **D**icūt multi q̄ penl. cor. in obliq̄s qd̄ etiā rep̄t in macro. **M**ajster bñ. dicit q̄ in x regulā desinētū in as debeat. **pdu**. **r** b̄ esse ver. **J**ē scias q̄ barabas be. **r** caiphas p̄be. penl. grauāt silr ionatas nate. **S**ionatan **r** barraban indeclinabilia acuunt penl. **E**t nō q̄ sicut dicit ps. in. viij. li. **I**n as. pleraq̄s denoia tia sunt q̄ p̄mitiu si sum sc̄e declinatōis gr̄o singulari. **S**i tercie declinatōis datiuo assumūt tas i. penl. vbiq̄ cor. ripiūt. **v**t pb̄us. pbi. pbitas. mēdicus mēdicitas. asper aspi aspitas. sedul² seduli litas. timidus timidi timiditas. **E**t notandū q̄ q̄ gr̄o duplīcat i. extremā eaz mutat in e. euphonie cā. **v**t pius p̄y pietas. anxius anxi anxietas. **L**iber q̄s excipit qd̄ nt̄io assump̄tis tas n̄ gr̄o **v**t liber libertas. **L**ercie **o** declinatōis noia dt̄o assūnt tas. **v**t ditum² **v**t capax capaci capacitas. affin² af fini affitas. celer celeritas. autor autori autoritas. **E**xcipiunt pauca q̄ b. **v**el p̄. sine s. bñt ante. er. hec em̄ nt̄io assūnt tas. **v**t puber bertas. vber bertae. pauper paupertas. **b** hec possim² etiā in sc̄e declinatōis noibus obseruare. vnde liber libertas facit vt sup̄ dictum est. **A**asper aut̄ **r** p̄sp̄er. q̄ s. bñt aū p. asperitas p̄sp̄eritas. faciunt. **G**alber **v**el salibūs facit noiatu. ideoq̄ sa.

b .ij.

Secunda pars

lubritas. et celeber vel celebris celebutas. Utus qd
vnū trū gener in vs. desinet inuenit nō assumit tas.
vt vetustas. excipiunt etiā et hq in or. desinētia mutau-
runt or in es. et assumpserūt tas. et maior maiestas. ho-
nor honestas et similia.

De desinentib⁹ in es.

Mes. vel sunt quinte

declinatōis vel t̄cie. Si t̄cie corr. penl. tā in re-
ctis q̄s in obliq̄s. vt alipes pedis. hercules lis. aries etis.
excipit q̄tis heredis locupletis. et q̄ sunt silis formatio-
nis. Si h̄o sunt q̄ntē declinatōis. vel ḡ bñt vocale ante
es. et tūc corr. penl. nt̄ i. pdu. penl. gti. vt reges requieci.
dies diei. vel bñt psonatē an es. et tūc corr. penl. in obli-
q̄s. vt fides fidei. Et nō opthecurites et hmōi denoīatua
in tes desinētia declinat̄ sicut noīa p̄ionymica in as des-
inētia et sunt tm̄ mas. ge. An errat illi q̄ dicit achinoen-
tezraelites p̄iezraelitis. Primo reg. xxvij. a. Itē mulis-
er thecurites. p̄ thecuritis. Scđo regū. xiiij. a. Itē naamā
amanites. p̄ amanitis. iiij. regū. xiiij. g. Et declinat̄ hmōi
denoīatua in tis. h̄ iezraelitis. h̄i iezraelitidis. ad mo-
dū p̄ionymicor. feminor. in is. hec moabit̄. moabitidis
hamonitis h̄i amonitidis. et pdu. penl. in rectis. Seaz
corripiūt in obliq̄s. Qn̄ h̄o t̄minant hmōi denoīatua
in ta. sunt cōis ge. vt israelita. hierosolimita. betbleemita.
penl. pdulta.

De desinentib⁹ in is.

Domina desinētia in is.

Aur sunt dissyllaba aut trissyllaba. Si sunt dis-
syllaba corr. in obliq̄s. vt aspis aspidis. Si ḡ sunt tri-
syllaba. vel ḡ sunt adiectina. vel substatiua. Si substatiua
pducunt penl. vt lebetis sinapis. Si adiectina vel ḡ bñt
a. q̄. l. et tūc pducunt penl. vt moral spūalis. vel nō bñt.
vt vtilis humil. et hmōi. et h̄ corr. penl. tam in recto q̄s in
obliq̄s. Scias etiā q̄ ps. in q̄to li. sic dicit i. longā bñt
oīa in ilis. q̄ a noīb̄ terminant. necnō in ile. neutra siue ex
eis in ile. fiat siue nō bēant aliud an se gen. Et a q̄cunq̄
pt̄eōnōis nascant. vt edes edil. senex senil. agn̄ agnil.
puer pueril. vir viril. scurra scurrl. ciuis ciuil. seru ser-
uili. q̄ntus q̄ntilis. sext sextilis. subtel subtilis. excipit
par parilis. exilis etiā q̄d a gt̄o factū denoīatiuor. fua-
nit regulā. silt neutra. pdu. penl. vt ouile monile cubile
sedile. Nā in ilis. desinētia x̄balia. siue p̄cipialia cori-
piunt eandē. penl. vt fero fertil. vto. vtil. facio facilis.
volo volatil. sorbeo sorbil. textus textil. altus vel alitus
altilis. fict⁹ fictil. Et ps. Magister aut bene. addit dices q̄
ex his q̄ veniūt a noīb̄ excipiunt. parilis dapsil humil.
q̄ parilis teriuat a par paris. dapsil a dape. humil ab
humo. et tm̄ corr. penl. Textil. a x̄gi. corripit. q̄ accipit
h̄ tanq̄ pp̄iū nomē. Et q̄n̄ teriuat a testa. pdu. penl.
et cōmune. vt vas testile. Si h̄o teriuat a textu vel a
texendo corr. penl. vt textus textilis. Ecclesiasti. xliv.
Opus textile.

De desinentib⁹ in os.

Domina desinētia ī os.

Syllabā. pducunt tā in noīatio q̄s in obliq̄s. vt

sacerdos totis. lepos poris. q̄n̄ sc̄ eloq̄ntē significat.

De desinentib⁹ in vs.

Nomina terminātur

in vs. aut sunt pp̄ia aut cōia. Si pp̄ia corr. pe-
nul. nisi sint positōe lōga. vt robert⁹ et hmōi. Si h̄o sunt
cōia. aut ḡ sunt silia p̄cipijs et descendūt a x̄bis et sunt se-
cunde vel q̄rte declinationis. vel sunt alia ab his. si sunt
hmōi. pducunt. vt amat⁹ capit⁹. Et binc excipiunt ista
tria noīa insit⁹ alit⁹ neq̄. Et q̄posita ab his x̄bis oēo
obis. p̄tero p̄ter. vt p̄terit⁹ obit⁹. Et q̄posita ab his ver-
bis do sto. et reoz. vt indit⁹ institutus irritus. Itē excipiunt⁹

de Accentu penul. syl.

ea q̄ veniūt a spiro halo et ambio. vt spūs balitus abit⁹
media correpta. Ambit⁹ aut in principio pducit. Itē ex-
cipiunt̄ cōposita h̄bi ruo. vt erit⁹ dirut⁹. Et oīa
ista p̄nt esse noīa vel p̄cipia fm̄ q̄ p̄nt hie tēpus vel ca-
rere tpe. Si at sunt alia ab his. aut ḡ sunt sc̄e declinatō
mis aut t̄cie. si t̄cie corr. penl. in recto et pducunt in obli-
q̄s. vt huitus fuitutis. Et excipiunt̄ q̄ sunt positōe longa
vt iuuētus. Si aut sunt sc̄e declinatōis. aut ḡ sunt sb̄
stantina aut adiectina. si sb̄stantina corr. penl. vt fraxin⁹
Et excipiunt̄ papirus ri. et saphir⁹ ri. Si adiectina vel ḡ
bñt c. inf. i. et u. in loco penl. v. nō. si nō pducunt penl. vt
marcian⁹ cip̄an⁹ capuan⁹. Et h̄ sequit̄ regulā eoz que
terminat̄ in na. de q̄b̄ dictū ē supius. si aut bñt c. inf. i. et
v. in penultimo loco corni. in penl. vt gallie⁹ anglie⁹ sco-
ticus. et addiicit illis vnū qd ē q̄rte declinatōis sc̄e porti-
cus. Hec p̄nt colligi ex dictis ps. de accētu. Scias etiā
q̄ noīa q̄rte declinatōis vel p̄cipialia i tus. supinoz et
p̄cipioz accētu oīmode sunt regēda. Un̄ supinoz et
p̄cipioz regule attendant. si ḡ sunt a p̄ma piugatiōe
vel sedā corripiunt̄. vt domit⁹ exercit⁹. et si a t̄cia. vt ar-
gan⁹ oblit⁹. nisi habeat sapinū ad modū q̄rte. vt lacessi-
tus. Si a q̄rta pducunt. vt vagitus. nisi veniat a x̄bis
in eo. vt p̄teritus. Ambit⁹ p̄cipiū pducit̄ s̄ x̄bale corr.
vt sup̄ etiā tetigi. Itē o. antel. in diminu. breuiat. vt
hostiolus filiolus. Itē u. ante l. breuiat. vt horridulus
homūculus.

De accentu in nū possētinoz.

Discessiva terminātia

in nūs. pdu. penl. exceptis q̄busdā terminatis
in ginus vel in tinus. An ps. dicit in scđo maio. Pos-
sessiva h̄ntia iante nūs. pdu. penl. vt masculin⁹. femi-
nin⁹. vicin⁹. perusinus. regin⁹. diuin⁹. apinn⁹. rufus
rufinus. marcellus marcellinus. porcns porcinus. canis
caninus. mustela mustelin⁹. sus suinus. onis oninus. nā
ouilla et suilla dimi. surt. Excipiunt̄ desinentia in tinus
q̄ nō bñt. ante suis p̄mitiuis. vt din̄ diutin⁹. cras crastī
nūs. horno hortin⁹. clā clādestin⁹. p̄us vel p̄scus p̄stn⁹.
hec em̄ penl. corr. si h̄o bñt t. a p̄mitiuis. pdu. penl. vt
vespertin⁹ a vespertate. biacintin⁹. a biacinto. euētin⁹
ab euentu. Itē constātinus et clemētinus a primitiuiorū
gris habēt t. vt matutin⁹ a matuta q̄ aurora intelligit.
Mediastinus aut a medio et stando vel tenēdo cōponi-
vide. Itē excipiunt̄ possessiva desinētia in ginus. siue
q̄ habent g. ante inus. q̄ talia corr. penulti. Unde dicit
pris. ibidē. Inuenit̄ etiā i. breuiis ante nūs g. an cedente
in us in his q̄ ab arborib̄ terminant. vt oleagin⁹ faginus
Bissinū autoz cōtradicit in parte p̄dicte regule. quia
bissinus smaragdinus amestinus adamantinus. et hmōi
possessiva q̄ sumunt̄ a nominib̄ lapidū vel filoz corr.
penl. Prudentius. Inter has spēs smaragdino gra-
mine verno. Sed possumus dicere q̄ in omnib̄ talib⁹
est figura que dicit sistole in metro poetica licentia lo-
gam breuiās. vt vult hug. dicens. Hiacintinus na nū.
penl. pdu. q̄n̄is poetica licentia q̄n̄is corripiat̄. Itē
dicit q̄ bombicinus na nū. penl. pducit. licet iuuētis
lis eam corr. Vide infra in bombicin⁹ in suo loco. Et
si obijicias mirū videf si omnes poete in una corda er-
rascent. Dico q̄ nō omnes errauerūt in eadē corda q̄
ibi poete aliqui etiā pducunt penl. p̄dictoz nominū.
Unde aurora sup̄ bester. v. Hęc smaragdinis misce
vterq̄ color. Itē super genesim. Cristallina fuit facta
fenestra decens. Hoc etiā dicit papias. Sed queri-
tur de bissinū morticinū substantiis et similib⁹. Ad hoc
dicunt quidā. q̄ hec sicut adiectina pducunt penl. q̄
licet mutant modū declinandi. nō tamē mutant accen-
tum. Aliq̄ dicunt q̄ corr. penl. ad differentiā adiecti-
norū. Unde apocalip. xix. dici debet et legi penl. corr.
Bissinū sunt iustificationes sanctoz. Dibi autē vide-
tur q̄ bissinū corr. penl. ad dīam adiectiū. vt dictum

Secunda pars

est. **H**z de morticinū aliud ē. q: cū sit 2positū seq̄ntur naturā cōponētū. **V**n qn̄ cōponit a cedo cedis. pdu. penul. sine sit adiectū sine sit l̄bētū. **V**n ysae. v. pdu. morticina. q: glosa dicit. Morticina eoz p̄strata a romanis. **Q**n̄ ḥo componit a cedo dis. corr. penl. **V**n ysus. De cedo morticinū de cedo morticinū. Morticina ferro cadunt morticinaq̄ morte. Si em̄ morticinū a cedo corrip̄t penl. ad d̄iam sui adiectū. tūc non esset differēta int̄ morticinū a cedo 7 morticinū a cedo 7 sic de similibus est dicendū.

Dominaterminata in duas cōsonātes positōe pdūcūt 7 sunt ēcie de clinatōis. Lterminata igit̄ in bs. vt arabs arabis. trabs vrb̄s. **V**el in ms. vt hyems. qd̄ sine p̄. scribit̄. vt pat̄ in gtio. **V**el in ps. vt inops int̄posita i. ḡtūt̄ penl. nisi defendat positio breuiata. **V**n qd̄ dicit arabis ab arot̄n̄ exit. canabs canabis. Persius. Lūc mare transiliens. vt torta canabe fultū. Delops lopis. Quidins epi. viij. **L**u q̄habes pelopē. paūn̄ pelopis. p̄ parentē. Excip̄t q̄stū ad accentū ciclops pis. qd̄ penul. pdu. Virgi. vij. eney. Ferrū exercebat vasto ciclopes i antro. Theodolus. Culmina ciclopes ionis impio fabricātes. Et dicunt aliq̄ 7 pbabilit̄ q̄ si ē gentile cōe. pdū. s̄ si pp̄n̄ corri. Sciasetā q̄ citrops scriptum p̄ r. corr. penl. in obliq̄s. **V**n theodol. Egregio citropi debet cā litandi. Excipiunt̄ etiā q̄stū ad formationē q̄bñt̄ e. an b. vel p. q̄nō solū accipiunt̄. s̄ 7 e. vertūt̄ in i. correptā. vt celebs libis. forceps cipis. **H**z tñ monosyllaba nō mutat e. vt plebs bis. seps sepis. Anceps etiā n̄ mutat e. ii. s̄ i. v. correptā vt ancipis. Itē cōposita a capite ablata s. 7 mutata e. i. i. 7 addita itis. faciūt̄ gt̄m penl. corr. vt biceps cipitis. p̄ceps p̄cipitis. anceps ancipitis. cenceps pitis. id est bns centū capita. Scindūt̄ tñ polysyllaba t̄minata in ps. p̄nt̄ duplicit̄ p̄siderari. Prout̄ ḥo sunt cōposita a capio gr̄nāt̄ i ipsis. **H**z p̄t̄ 2ponūt̄ a capite faciūt̄ ipitis. Princeps tñ facit p̄ncipis. 7 anceps cupis. **V**n quidā. In ceps a capio pis. suscipit in gtio. Si venit a capite tūc suscipiat pitis apte. **P**ris. aut̄ in fine sexti li. dīc. **Q**r̄ antiq̄ dicebāt ancipes 7 p̄cipes bicipes in nt̄io. 7 sic fm̄ analogiā seq̄bat gr̄t̄s ab ancipesancipitis sicut sospes sospitis. stipes stipitis. Sed stipes stipis ē obul. stipes p̄tis arbor. Itē t̄minata in ls. ns. re. vt puls tens ars cohors vtūt̄ s. in tis. vel inf̄ponūt̄ ti. vt pultis dentis artis. **H**z 2posita de vntia vtūt̄ s. in tis. vt deūs deūtis q̄n̄ quīs q̄n̄quītis. **H**ug. tñ vult. q̄ deuns 2ponat̄ ab vntia vel vns. Itē gl̄s frons lens 7 2posita de pēto ḥbo vt libripēs. mutat̄ s. in dis. vt libripēdis gl̄adis lendis. p̄alii. q̄ p̄ legumie lens lētis. fm̄ regulā facit. Frōs frōdis p̄ folio facit. nā p̄ facie frōtis normā suat̄. **S**ilr sumunt di. 2posita de corde. vt discois dis. se cors dis. ve cors dis. Dicit etiā p̄s. q̄ in oib̄ fere 2positis. qd̄ dicit p̄p̄ exāguis declinatōz 2posita simplicis. Iz nt̄io diff̄ent̄ mutat̄. Itē iens q̄ens cū suis 2positis ḡtūt̄ i vntis. vt cūtis redēutis nequātis. **P**reter ābiens ābientis seruās normā. fors abltio forte. 7 nō bñ plus.

De terminantib⁹ in t.

Domina int. terminan tia tā in recto q̄ in obliq̄s corr. penl. 7 sunt ēcie declinatōis. vt caput cū suis 2positis. Nā q̄t̄q̄t̄ aliq̄t̄ n̄ variant̄. Declinabiliā ḡ v. versa in i. correptā 7 addita is. ḡtūt̄. vt caput pitis. sincipit pitis. occiput cipitis. 7 sunt neutri ge. **S**i q̄ris b. **C**ū solū in duas mutas desinant noia latina. sc̄c. 7 t. vt allec 7 caput. q̄re nō def̄im̄ nat p̄. in li. de accētu. etiā de his q̄ desinunt in c. sicut de illis q̄ desinunt in t. Dico q̄ noia t̄minātia in c. aut sunt monosyllaba. vt lac. aut dissyllaba quo p̄ penl. pdu. positione. vt allec. 7 de his p̄ se p̄ modus accētuādi p̄ regulas generales sup̄ius datas. 7 p̄ptereā nō ponit regu-

de ſAccentu penul. syl.

las de noib⁹ terminatib⁹ in c. sicut de his q̄ terminant̄ in t. sicut etiā dicit frat̄ robert⁹ anglicus.

De desinentib⁹ in x.

Ter du. q̄ x. nō est duplex p̄sonās 7 ptinet ad t̄ciā declinationē. 7 oia x. ysā in cis vel gis. ḡtūt̄. **D**ict̄ n̄c niuia. nox nocti. senex senis. 7 antiquus senecis. sup̄peller etiā. penl. corr. **V**etus t̄stissim̄ tñ 7 b̄ sup̄pellec̄tis noia, tūt̄. pferebat. 7 oia q̄ nō bñt̄ c. vel g. in gtio corr. penl. **D**e pdictis ysus. Disrect⁹ in x. in cis vel gis ḡt̄. **L**er minat. absq̄s senex n̄t̄. 7 nox atq̄s sup̄peller. In gis autē faciūt̄ solū illa q̄ veniūt̄ a ḥbis in go. x. ysā in gis. vt lex legis. a lego legis. 7 rex regis. a rego gis rex. Remex tñ p̄tit̄ e. in i. 7 fit remigis remigo gas. frux aut̄ frugis facit a frugo ḥbo greco. **S**ilr falanx lāgis. caterua. spine spingis 7 etiā spingos. **D**e q̄bñ dicit p̄is. in fine sexti. op̄ greca in x. seruāt̄ in gtio an i. eandē p̄sonāt̄ quā apud grecos an os. vt p̄bear pheacis. spinz spingis. onix onicis. Quidā tñ dicunt̄ q̄ veniūt̄ a ḥbis grecis in go. Coniunct̄ ḥo amittit̄ n. ad differentiā scēde p̄sone de piungo gis. 7 facit piungis corr. penl. **D**ia alia x. ysā in cis. genit̄. tūt̄. vt par pacis. qd̄ raro bñ pluralē numer̄ nex nec̄s. **C**icerō p̄ milione. Insidiatori vero 7 latroni q̄ p̄nt̄ inferri iusta ner̄ fecis. p̄x picis. dux ducis. **H**z t̄minata in ex. corrip̄t̄ naturalē e. p̄ter ḥuer si sint dissyllabāt̄t̄ e. in i. vt apex apicis. remex remigis. ḥter ḥteris p̄ter monosyllaba 7 eoz cōposita. vt lex. exlex exlegis. **G**eruer tñ bñ e. Cōpolita ḥo simpliciū declinatōz sequūt̄. vt p̄not p̄noctis. exlex exlegis. seminex semis necis dux interdūr.

De desinentib⁹ in ax.

Mone desinēs in ax. corr. ori. penl. recti. 7 pdūcūt̄ penul. obliq̄x. vt ptinax nacis. contumax macis. Et b̄ verū est in latinis. Nā vt dicit p̄stia. in fine sexti. Barbara in x. magis corr. penl. vt pharnax nacis 7 similia. excip̄t̄ aiāt̄ cis. quod pdū. penul.

De desinentib⁹ in ex.

Nomen terminēt̄ in ex. corr. penl. tā in recto q̄ in obliq̄s. vt artifex fīcis. opifex fīcis. excip̄t̄ ḥuer necis. qd̄ nō solū in gtio penl. pdu. s̄ etiā e. seruāt̄. excipiunt̄ etiā qd̄ monosyllaba q̄ penul. pdu. in obliq̄s. vt lex fecis. lex legis. rex regis. 7 eoz cōposita vt exlex exlegis. inērex. Datet etiāz et pdictis q̄ ibex ibicis. corr. penul. q̄ vertit̄ e. in i. correptam. **V**n ysus. Cornua fert ibex. iob testis 7 ibicis inde. Itē quidā excip̄t̄ vibex vibicis. **V**n p̄s. **S**ip̄t̄al multa cantus vibice flagellas. Papias etiā dicit q̄ vibex facit vibicis pdu. penul. 7 an̄penul. **H**z vt dicit māster bñ. dicendū vibix vibicis. sicut lodit̄ lodicis facit. 7 fm̄ bñ nō oportet q̄ excip̄at̄. q̄ desinūt̄ in ix. 7 nō in ex. **H**z dubitat̄ aliq̄ an sit dicendū silēx vel silix. Dico q̄ dicendū est b̄ vel b̄ silēx. incerti generis. 7 corr. penul. fm̄ regulā desinēt̄ in ex. **O**nidius epi. x. Illic tu s̄lices illic adamāta tulisti. Itē ḥgi. eney. vij. Stabat acuta silēx. p̄scis vndiq̄s saxis.

De desinentib⁹ in ix.

Ix. t̄minata. aut̄ sunt mas. aut̄ fe. ge. aut̄ cōis ge. **S**i mas. corrip̄t̄ penul. vt dicit p̄s. in. vi. g. In ix. desinēt̄a masculina tñ latīna corr. penl. in obliq̄s. vt b̄ fornix fornīcīs. b̄ calix calīcīs. b̄ varix varīcīs. Et excipiunt̄ bombīt̄ bombīcīs 7 fenīt̄ fenīcīs. q̄ pdu. penul. **H**z dubitat̄ de mastīt̄ stīcīl. an pdūcūt̄ penul. in obliq̄s. Dicit̄ quidā q̄ sic. 7 istos oportet dicere mastīcī cas. penul. pdu. **H**aijster bene. dicit q̄ mastīcī penul. corr. in obliq̄s. sicut fornix cis. 7 inde mastīcī cas. p̄enl. corr. 7 hanc sequor. **S**i aut̄ sunt b̄ . iii.

Secunda pars

fe.ge.pducit penl.in obliq. vt lodix lodicis. vībix vībīcīs.ibit cis. **E**cipit pīcīs.nīcīs. silīcīs. sa-
lix cis. **S**i sint cōis vel oīs ge. pdūcīt etiāz penl. vt felīcīs.
vīctrīcīs. vīctrīcēs. **L**ūcan⁹. **T**ollīte iā pīdē vi-
ctrīcīa tollīte signa. **C**ōposita sequīt naturā simpliciū.
An pñix cis. pdū. penl. in obliq. qñ venit a pñit or te-
ris. **S**corripit cādēz cū dēscēdit a pñeco cas. **A**n quidā.
Qui necat ē pñit. festinat currere pñit. **N**ō h̄ regu-
lam generalē de desinentib⁹ in ix. **O**bliq. vēniētes a ntīs
h̄ntib⁹ i. vocalē naturalē b̄nē aī x. corri. penl. vt cali-
cīs formīcīs. **E**t h̄ vēx est etiā in alijs vocalib⁹. vt phar-
nax pharnacis. vīlūx lucis. **D**i h̄o vēniāt a ntīo h̄ntē i.
naturalē lōgā aī x. pducit penl. vt cornīcīs cornīcīs. ra-
dit radicis. **A**n radīco cas. penl. pdū. **V**ibit bicīs. san-
dir. dicīs. bombīcīs. pñix nicīs. i. vēlor. i. in alijs voca-
lib⁹ etiā h̄ ztingit. vt pñear cis. pollūx lucis. **I**tem
scīas q̄ sic p̄. in fine q̄rti. **I**n ix. femīna iūenīt a mas-
culīnīs vībalib⁹ sīue dēnoīatiūs in tor desinentib⁹ desīgta. q̄
mutāt tor. in trīx. vt victor. vīctrīx. senator. senatrix. cul-
tor. cultrī. **N**utritor. q̄z nutritrix debuit facē. cā eupho-
nie sīue altermitatē mediā syllabā zcidit. **N**utrix em̄ di-
cim⁹. **T**onsor etiā tonsrix debuit facē. **S**interponit t. i.
facit tonsrix tōstrīcīs. **A**n p̄dicta vībalia in ntīo sequīt
modū i. r̄gulā accētādi vībalii a q̄bo formāt. **A**n
aliqñ. pducit. vt amator. amatrix. auditor. auditrix. Ali-
qñ in penl. cor. vt debitor. trīx. bibitor. trīx. sicut mas-
culīna a q̄bo formāt. **D**e accētu aūt desinentiū in or. supīus
dēminatū ē. **I**tē scīas q̄ vībalia p̄dicta desinentia i. trīc
sunt fe. ge. **P**ret' vīctrīx vīlītrīx q̄ i. ntīo actio i. vītio sin-
gulari sunt fe. ge. **I**n reliq̄s casib⁹ sunt cōīa trīu generē.
vnde facīt ablātiū in e. vēl in i. vñ vīsus. **V**ictrix vī-
ctrīcē. vīctrīx dat femīna sola. **S**ic vīlītrīx reliq̄s dat ge-
nus omne scola. **H**ug. abit dīcit. q̄ vīctrīx dī a vīnco cis
i. est cōīa ge. in ntīo actio i. vītio singulari. **I**n istis enim
casib⁹ non h̄z neutrī. **I**n alijs x̄o casib⁹ in singulari i. in
plurali sunt oīs generis in vna voce vel diversis. **S**ed
qd̄ p̄us dictū ē ver⁹ videt i. cōiter tenet. **A**d cui⁹ enīdē
tā etiā scīas q̄ vīctrīx i. vīlītrīx de necessitate fuerunt fe.
ge. ppter vībalia masculīna a q̄bo trahūt originē. vt vis-
cto. i. vltor. inde vīctrīx i. vīlītrīx. **H**ec tñ q̄z cōstrūtūt
qñq̄z cū feminīnis vt vīctrīces ceterue. qñq̄z cū neutrīs
vt vīctrīcia signa. indicant trīu generē i. obliq. excepto
actio singlari in q̄ sīnt fe. ge. tm̄ i. hāc vīctrīcē. qñq̄s
nō innēnāt cōstrīt cū mas. **S**z oīz q̄ habeāt masculī-
nūt dicat. **L**oq̄z de rege vīctrīci. **A**lioqñ iste ablātiū
vīctrīce vel vīctrīci habēt cōitātē feminīni i. neutrī tm̄.
que cōitas est h̄artē. **E**t h̄ aut sequit q̄ ḡtūs i. dtūs de-
bent h̄cē cōitātē trīu generē sicut ablātīs. qñq̄z tres obli-
qui h̄nt p̄similē cōpationē ad mas. fe. i. neu. i. habēt si-
milē naturā regēdi. **Q**d̄ in multis videre possumus. vt
hui⁹ fortis huic fortī. i. ab h̄ i. ab bac i. ab h̄ forte vī for-
ti. **E**cce isti ablātiū sunt p̄similes in generib⁹. **I**tē neu-
trī sepe zstrūtūt cū ḡtīo in casib⁹ sibi p̄uilegiatis. s. ntīo
actio i. vītio. q̄ in illis nō mutat cōminationē. vt multū
vīni. plus vīni. aliquid panis nō tñ h̄ p̄ot in ḡtīo vītio i.
ablātīo. q̄ in illis se q̄t naturā mas. i. fe. ge. eiusdē noīs
vñ nibil ē dictū. **L**oq̄z de multo vīni vel egeo plure vī-
ni q̄z tu. velloq̄z de aliq̄ panis. q̄z masculīna i. feminīna
cōmē noīm talē zstructionē nō h̄nt. **E**t sic p̄z q̄z vī-
ctrīx i. vīlītrīx sint oīs ge. in ḡtīo vītio i. ablātīo. i. q̄z sit isto
rū casū affinitas i. cognatio. **D**at⁹ etiā q̄z tm̄ sint fe.
ge. in ntīo actio i. vītio singulari.

De desinentib⁹ in or.

Desinentia in or. produ-
cunt penl. ḡtī. vt vēlor. vēlocis. **E**cipit capa-
dōt capadōcis. Horacius in epistol. **D**ancipīs locu-
ples eger eris capadōci rex. **J**unenal. li. in. satira pri-
ma. **Q**uāq̄z i. capadōces faciūt eq̄teseq̄z bitini. **I**n ntīo
autēz corr. penl. vt in plurib⁹. vt vēlor cis. vēlinox cis.

de Accentu penul. syl.

Atrox aūt naturalē corr. a.

De desinentib⁹ in vī.

In penl. ḡtī. vt crux cis. dñx ducis. nux nucis. trux
trucis. vt dīcīt p̄. in. vj. li. **S**ubīt ḡs. iniux inīngis ro-
lux lucis. barbaꝝ nomē. vt q̄ dīcīt p̄. in. sexti. q̄ barba-
ra in vī. magis corr. penl. vt volucis. **E**cipiūt autem
allux allucis i. pollux pollucis. **A**n q̄dā. **V**olucis a ro-
lux vult imē barbara ponī. **A**llux i. pollux bene declināt
in vīcīs. i. h̄m majistrū bene. pollux pollucis. pdū. penl.
ḡtī. q̄ h̄z v. naturalē longā ante x. in recto. **S**ed volux
h̄z vocalē sc̄z v. naturalē b̄nē ante x. i. ideo in obliq. syl-
corr. penl. **L**ux em̄ lucis. pducit penl. **Q**uedā de ac-
centu nominū q̄re in tercia pte hui⁹ operis in capitulo
de speciebo nominū.

Questio de accentu.

Hyp predictoz declaraz
tionez p̄ot sic q̄ri. **D**ēsferē regule q̄s ponit p̄. s.
in libro de accentu q̄rū multe sup̄dictē sunt i. declarate
sunt ad cognoscendū t̄ps penultimaz in trīsyllabis et
deinceps. q̄re ḡnō ponit p̄. regulas cognoscēdi in mo-
nosyllabis i. dissyllabis. sicut in ceteris polisyllabis. Ad
h̄ sic r̄ndet frater robertus anglicus. **E**ius necessaria
sit zgnitio t̄pis in his tñ nō accedit error. tā manifest⁹
circa accentū in monosyllabis i. dissyllabis. sicut in trī-
syllabis deinceps. **I**n monosyllabis em̄ i. in dissyllabis
sem̄p est vñ locus accētū nō diversificatus nisi fuerit
cā impediēs. **I**n trīsyllabis autē i. deinceps nō est sic. q̄z
ibi plures possunt accētū diversa loca obtinere. **I**tem
quia acutus accētūs i. circūflexus nō multū differūt. vt
vñ in p̄nunciādo si ponat vñus. p̄ altero. n̄ incidit ob h̄
error. manifest⁹ i. monosyllabis i. dissyllabis. **I**n alijs au-
tem polisyllabis aliter est. **I**n his em̄ est accent⁹ duplex
locus principalis. scilicet antepenultim⁹ i. penl. **U**nde
vñus habet accentū principalē. reliquias nō principale
habet. **U**nde si syllaba habens accentū principalē pro-
feratur sub non principalī. accedit error. manifestus. q̄z
multū differūt in p̄nunciādo principalis accētūs i. non
principalis. **E**t ideo hac rōne pristi. non ponit regulas
cognoscendi tēpus in monosyllabis i. dissyllabis. sicut
in alijs polisyllabis. **E**go tamē multa sup̄ posui de mo-
nosyllabis i. dissyllabis. i. declarani i. sup̄pleui aliquan-
do verba que pristi. ponit in. vj. libro de accentu imper-
fecte. ex verbis que ipse met pristia. ponit in maiori vo-
lumine.

Questio de accentu.

Querietiam p̄ot quare
simpliciter in diversis tēporib⁹ i. diversis p̄so-
nis diversificat̄ verbū in modo accentuādi. vt amabāz
amauerā i. hmōi. **I**tē queri p̄ot in nominib⁹. Diversifi-
catur em̄ in illis accētūs. ita q̄ in diversis casib⁹ sup̄ syl-
labas diversas sit accētūs. vt iter itineris. pal⁹ ludis z̄.
Ratio hui⁹ est. vt fiat discretio accidentiū. cuiusmodi
sunt p̄sona. numer⁹ i. hmōi. **E**t h̄ sic patet. **P**er h̄ enim
q̄ sic augetur vel minūtū numer⁹ syllabaz. fit de syllaba
vltima nō vltima. i. de penl. non penl. i. ita cōmūtata
syllaba ab vño loco ad altery transmutat̄ accētūs q̄ sit
in illa syllaba. vt patet si dicā amari amauim⁹. sup̄ ean-
dem syllabā vtrobiq̄z fit accētūs principalis. sed in vna
dictōne fit supra penl. i. in alia fit sup̄ antepenul. ppter
adiectionē vñius syllabe ad finē. **S**imilit̄ aūt p̄t in no-
minib⁹ si quis inspiciat. **I**tē etiā patet in vñis diversifi-
cato tpe. vt amabā amauerero. **G**z tota variatio ista p̄
diversificationē syllabaz i. tēpoz fit vt int̄ se distingua-
tur accidentia. s. numer⁹ i. p̄sona i. hmōi. i. p̄ moduz silr.
q̄z diversificatio accētūs in diversis tēpibus i. p̄sonis fit
ppter discretionē accidentiū.

Secunda pars

Regulis accentuū nomi
nū expositis. ps. determinat de regul' accentuandi.
Mba cōfuse tñ 7 inordinate. s̄ sic pñt extrab̄ diuidēdo.
Dñe ḥbū pme piugatōis aut ē simplex aut ē ppositū.
Si simplex intelligat de trissyllabis 7 polisyllabis ceteris.
Vel ḡ est pñtis t̄pis. vel pteriti vel futuri. Si pñtis
vel ḡ indicatiui modi. vel impatiui. vel optatiui. vel s̄bi-
unctui. vel infiniti. Si indicatiui. vel ḡ est numeri singularis vel pluralis.
Si singularis sic penul. corripit. vt rogitas. Exceptis his q̄ positōe pducit in penl. vt
maistro stras. Si plural pducit penl. pterq̄ in t̄cia psona. vt rogitāt. Si aut sit pñtis impatiui vel s̄biunctui.
Vel ḡ singulari numeri v̄l plural. Si singulari sic cor.
penl. vt cogita cogite. Si plural pducit penl. vt cogi-
tem. cogites cogitate. Excepta t̄cia psona q̄ corripit
vt cogitē. Hoc intellige nisi positōe pducit pdictavit
maistra maistrē maistrē. 7 ita de silib⁹ dicas. Si autē
sit pñtis optatiui vel infiniti. pducit penl. generali. vt
recogitarē recogitare. Si aut sit pteriti t̄pis. vel ḡ pte-
riti imperfecti. vel alteri. Si imperfecti aut indicatiui. aut
s̄biunctui. Si indicatiui. pdu. penl. vt recogitab̄. Si
s̄biunctui cor. penl. vt pñtis optatiui. Si aut sit alterius
t̄pis q̄ imperfecti. vel ḡ est pteriti pfecti. vel plusq̄ pfecti
Si pteriti pfecti. vel ḡ indicatiui vel s̄biunctui. si indi-
catiui. vel ḡ desinit in aui. vt amauit. vel i vi diuisas. vt
micui plicui. Si aut in aui pdu. penl. in oī psona. pterq̄
in prima psona plural nūi. Si ḥo desinit in vi. diuisas
cor. penl. in singulari nūero. vt plicui. excepta scđa pso-
na q̄ pducit positōe vt plicuisti. In plurali aut pdu.
penl. pterq̄ in pma psona. vt plicum plicuisse plicue-
rūt vt plicuere. Si sit pteriti pfecti s̄biunctui. cor. penl.
in oī psona. vt amaueri risit. Si sit pteriti plusq̄ pfecti
vel ḡ indicatiui v̄l optatiui vel s̄biunctui. Si indicatiui
vel ergo ē nūeri singularis. vel plural. si singularis cor.
eius penl. in oī psona. vt amauerā. si sit plural pdu. penl.
excepta t̄cia psona q̄ cor. penl. vt amanerāt. Si ac-
sit pteriti plusq̄ pfecti optatiui. vel s̄biunctui. vel infiniti.
pdu. penl. positōe. vt amauissem. Si aut sit futu-
rit t̄pis. vel ergo idicatiui modi vel impatiui vel optati-
ui vel s̄biunctui. si idicatiui. t̄c in singulari pdu. penl.
vt amabo. in plurali ḥo h̄z correptā. vt amabim⁹. excep-
ta t̄cia psona. vt amabit. Si ḥo sit futur⁹ impatiui
pdu. penl. in oī psona. t̄a in singulari q̄ in plurali. Si
aut sit futur⁹ optatiui simile h̄z accentū pñtis modi s̄bi-
unctui v̄l pñtis modi indicatiui. Si vero sit futur⁹ vio-
di s̄biuncti simile h̄z accentū cū pterito pfecto s̄biunctui
cor. penl. in ppositōe. 7 in simplicitate sup̄ eandē syllabā.
In fine autē r̄gule antor cū dīc excipit relatio z̄.
facil h̄ndā notabilitatē. 7 nō x̄prie exceptionē q̄ q̄dam
sunt ḥba pme piugatōis. vt relatio. q̄ in pterito pfecto
7 plusq̄ pfecto indicatiui modi 7 futuri s̄biunctui. huāt
accentū sup̄ penl. syllabā. In alijs autē t̄pib⁹ nō fit supra
eandē syllabā. s̄ diuisaz. vt relatiū relauerā relauerō. ista
seruat accentū sup̄ hāc syllabā la. si dicā relanabā rela-
uabo. seruant accentū supra eandem syllabam va. 7 ita
non supra eandem quam pñs. similiter est de hoc ver-
borecino. In reliq̄s ḥo oīlo ita ē. q̄ sup̄ eandē syllabaz
in oī t̄pe seruat accentū. vt amabā amauit amauerā amauit.
Oia ista in hac syllaba ma. huāt accentū. Et
sciendū q̄ hāc eandē notabilitatē ponit autor in ḥbis
scđe piugatōis t̄cie 7 q̄rte. Ultio i hac pma piugatiōe
dat hāc regulā. Quācunq̄ pteorionis cōponat v̄posi-
tio. qle t̄p̄s habuerit ex ppositōz. tale h̄z in ppositōe. vt
redimo. inhibeo. 7 silia. Per pdicta satis pōt patere de
facili accentus ḥbor̄ scđe 7 t̄cie 7 q̄rte piugatōis. Pos-
sum̄ etiā h̄ addere. 7 ad maiore declarationē accentuū
ḥbor̄ sic dicē. an r. in ḥbis actiue vocis. breuias in p-
tentio plusq̄ pfecto indicatiui in oī cōingatōe. vt amae-

de Accentu verbor̄.

nerā docuerā legerā cucurrerā audiuerā rasrat. Item
in pñenti 7 pterito im pfecto optati. 7 in pterito im pfecto
cto s̄biunctui t̄cie piugatōis. vt vñā. vel cū legerem
res ret. legerem? retis ret. Itē in pterito pfecto 7 in fu-
turo s̄biunctui in oī piugatōe. vt cū amaueri docueri
cucurrerā audiueri. amaueri docuero cucurrero. audi-
uero audiueris. Item in pñti 7 pterito im pfecto infini-
tini t̄cie piugatōis. vt legē pēdere. In ḥbis autē passi-
ne vocis. an r. corripit in pñti indicati modi in t̄cia cō-
ingatione. vt legor̄ legeris vel legere. seq̄r̄ seqr̄is vel se-
querere. Itē in futuro indicati in pma 7 scđa piugatōe
vt amabor beris. vel amabere. docebor beris v̄l docebe-
re. Itē in pñti im pfecti in t̄cia piugatōe. vt legere seq̄r̄.
Itē in pñti optati 7 in pterito im pfecto s̄biunctui
t̄cie cōingatōis in pma psona singulari. vt vñā v̄l cū
legerer sequerer. Et ḥo an r. in ḥbis actiue vocis. pdu.
in pterito pfecto indicatiui in oī piugatione. vt amau-
runt vel amanere. docuerūt vel docuere. legerūt vel le-
gere. audiuerūt vel audiuerere. Itē in pñti 7 pterito im-
pfecto optati 7 in pterito im pfecto s̄biunctui scđe cōin-
gatōis. vt vñā vel cū docerē res ret. docerem? retis ret.
Itē in pñti infiniti scđe piugatōis. vt docere gaudere.
In ḥbis autē passiue vocis. pducit e. an r. in pñti in-
dicationi modi scđe piugatōis. vt doceo. doceris vel do-
cere. Itē in futuro indicati in t̄cia 7 q̄rta piugatōe. vt
legar̄ legeris vel legere. seq̄r̄ sequeris vel seq̄re. audiari
audiens v̄l audiere. Itē in pñti im pfecto scđe piugatōis
vt docetōdere. Itē pñtiz pterito ipfecto optati. 7 pte-
rito ipfecto s̄biuncti pme 7 scđe piugatōis. vt vñā vel
cū amarer amareris vel amarē amarem̄ amare-
mi amarent. vñā v̄l cū docerer teris. vel docē doceret
docerem̄ docerent. Et etiā in pñti 7 pteri-
to im pfecto optati 7 pterito im pfecto s̄biunctui t̄cie
piugatōis. excepta pma psona in singulari. vt vñā v̄l
cū legerer teris. v̄l legere legeret. legerem̄ rem̄ ren̄
Et s̄l̄ in q̄rta piugatōe. vt vñā vel cū audire teris.
vel rere ret. audirem̄ rem̄ ren̄. Itē in futuro optati
7 in pñti s̄biunctui pme piugatōis. vt vñā vel cū amer
ameris vel amere amef. Itē in pñti 7 pterito im pfecto
t̄pe infiniti modi scđe piugatōis. vt doceri. Nota etiā
sicut dicit ps. in nono li. I. an mus in pterito pfecto in-
dicatiui corripit. vt amauim⁹. Itē etiā ptingit in pteri-
to pfecto 7 futuri s̄biuncti. vt amauerim⁹ docerim⁹ z̄c.
Et etiā in pñti indicati t̄cie piugatōis. vt legim⁹. nā in
q̄rta pdu. vt andim⁹. Itē scias q̄ ḥba pme cōinga-
tionis hñt in actiuo 7 neutro a. pductaz an s. 7 in scđa
psona singulari pñtis indicati modi. vt amo amas. In
passiuo ḥo cōi 7 deponenti hñt a. pductā an re. vel ris.
vt amo amaris vel amare. Verba autē scđe cōingatōis
in scđa psona pñtis indicati modi singularis hñt e. p-
ductā an s. in actiuo 7 neutro. vt doceo doces. In passiuo
vñā cōi 7 deponenti hñt e. pductā an re. vel ris. vt do-
ceo ris vel re. Verba ḥo tercie piugatōis in scđa pso-
na pñtis indicati modi in actiuo 7 neutro hñt i. corre-
ptā ante s. vt lego gis. In passiuo cōi 7 deponenti hñt e.
correptaz an ris. vel re. vt legor̄ geris vel gere. Verba
autē q̄rte piugatōis in scđa psona pñtis indicati modi
actiuo 7 neutro hñt i. pdu. ante s. vt audio audis. aio
ais. In passiuo ḥo cōi 7 deponenti pdictē psonē hñt i.
pductā ante re vel ris. vt audio. audiris v̄l audire. lar-
gor̄ largitis vellargire. Et scias q̄ ḥba q̄ conueni-
unt cū noīlo in ica vel in icus vel hñtibus gtm in icis p-
ductib⁹ penl. 7 ipsa piter. pductunt. vt formica formi-
co cas. amicus amico cas. obstetrix obstetricis. obstetri-
cor̄ caris. meretrice tricis. meretricor̄ caris. Madiuerte
etiā sicut dicit ps. in nono li. vñi ait de ḥbis scđe coni-
gationis in pñcipio. Observandū ē in omnib⁹ verbis q̄
si pteriti minuat pñtis syllabas. necessario erit penl. p-
du. in pterito sine correpta sine pducta sit in pñti nisi
sincopā patiat. vt cito ciui. 7 p sincopā cij. rideo nisi. fa-
b . iiiij.

Secunda pars

neofani. angeo auxi. moueo moni. sedeo sedi. facio feci. fugio fugi. fodio fodii. venio veni. Ergo laguo langui. et liqueo liq. pes hnt in pterito et i pnti syllabas. corripit em penl. pteriti. Dicit insup ps. in. ix. li. qd utri pteritu de duco ducis. onditur esse correptu naturals ex noie qd ab eo terminat. et corripit dux ducis. sicut rex pducit approbat ex noie qd ab eo nascit. rex gis. Et subdit ibidem ps. Querit igit an luceo luxi debeat naturals pductu accipi cu lux pducatur. In qd etiam illud querit. an nomē a rbo. an magis ex noie rbus natū sit. qd esse mibi rectius v. qniq ab igne igneo ignesignesco. et flama nascit flamo flamas et flamasco. et sic p. qd luxi pteritu pds. pmā naturals. cum lux lucis a quo nascitur pducatur.

De accentu partii indeclinabili.

Nam in precedentibus

dēminatū est de mō accentuādi in ptib declinabili. Qūc sexto dēminandū est de mō accentuādi in ptib indeclinabili. Et pmo de accentu ppositionū. Hodo aduerbior. De accentu ppositionū tres regule dant qd interponā. cū dēminabo de impedimēto accētus distinctōis. Quedā ppositiones interponūt. vel in ppositione vel in appositō. et qd de cā. qua ex re. quā ob rem. qd ob res. quē quidā putat esse pposita. qd ps. dicit in. xiiij. li. qd ob ppositio cū alijs partib cōiuncta simul cū illis loco pīunctōis causalē accipit. et quāobrem pro qpropter. et scz totū b quāobrem p causalē pīunctōe pō natur. siue dicat ps cōposita siue nō. Bonat̄ tñ dicit. Interrogādi aduerbia. cur qre quāobrem. Quidā dicunt esse tres dīctōes aggregatas loco vni ppositas. et penul. acuentes. Quidā dicunt sub tribus accentibus profērendis.

De accentu aduerbior.

S. Aduerbiū desinat in

a. acuit in fine. vt dicit ps. in lib. de accentu. Ad eum intelligentia scias qd vt dicit ps. in. xv. li. Aliqñ ab latini noim. p aduerbys accipiunt. vt vna q nequa. et de talib intelligit. tūc em seruat accentu sup vltimā. ppter cōidentiā in noie. Unde vna aduerbiū acuit in vltia ad differētiā eiusdem. hm q est nomē. ne scz nomē esse putetur. Alij em aduerbia in a. nō acuunt in fine. vt pos stea interea ita. Hs qd dicem de roma. ianua. qn ponatur aduerbialē. vt venio roma. dñ ne acui in fine. Dico q nō. qd nō est omnino silē in vna et roma. Non em ita omnino aduerbialē ponunt noia p̄pria. sicut vna q neq. qd patet. qd debet cōcordare cū noib adiectiis et relatiis accidētib. sicut alia noia. vt venio roma que est pulchra cūitas.

De aduerbjs terminantib in e.

H. Aduerbiā terminata in

enō descendentia a p̄p̄is noib cor. penl. vt a primū p̄mule. sedulus sedule. Hs venētia a p̄p̄is no minibus pducunt. vt tulliane. id est mō tillij martiane. Et scias qd vt dicit ps. in. xiiij. li. Nomia apud autores aduerbialē ponunt. et qdā p̄ oes casus. et tūc sunt indeclinabilia. vt sublimē volās. sublimē volātis. sublimē volanti z. talia n̄ mutat accentu. Itē nota qd fm ps. pone. aduerbiū acuit vltimā ad differētiā hui verbi pone qd circūflectit primā. Hs nunqđ b in alijs cōslib regulariter obseruat. vt dicat age vltima acuta qn ē aduerbiū ad differētiā age rbi impatiui. Dico q nō. quia est qn autores seruauerūt cōidentiā. et est qn nō. Nec oportet qd in talib fuerit cōidentiā nisi in paucis positis ab auto re. qd utraqz ē ps p̄ncipal. et certā hnt differētiā. p̄t occidentia sua. et neutra depēdet ab alia. sicut infra dices cū ages de impedimēto differētie.

De desinentib in i.

de ſlcentu aduerbior.

I. Aduerbia terminata

ta cor. penul. vt vespri.

De desinentib in o.

H. Aduerbiū si terminet

In o. cā dñe in vltio huat accentu. vt falso qn ē aduerbiū vltia acuit. qn ē nomē vltia īuat. B dicit ps. in li. te accētu. Hoc intelligi v. de aduerbjs in o. desinentib descēdentib a p̄nōib. vt eo. alicq. alio. Licet em qd sit nomē et alius. en qdā putauerit ista noia q sequit regulā scđi modi. pnoim. vt qdā. et pposita eius et alius et bmoi ēste. pnoia. Un cū dicit aduerbiū in o. īminatus acuit vltimā. glosat de qb aduerbia q facis addas. ista expositio v. mibi bō. et in paucis hz instatiā. excipit tñ falso qd ps. dicit qd acuit vltimā. et forte alicq paucia olia. De hoc etiam infra dicam cum agetur de impedimēto differentie.

J. Nam. niſi defēdat positio.

De desinentib in am.

Vt neunqđ in penl. de p̄mūt. vt bisariā trifariā mltifariā. Quidā excipiūt palā ad dñiam accusatiū de pala pale. B multis nō placet. qd fm B acuet multifariā ad dñias adiecti nois. Declinat aut pperus ra tu. Droptere bmoi dñiavel p̄cidētia nō sp attendit. Imo ē qn autores suauerūt p̄cidentiā. est et qn nō. vt infra in impedimēto dñe dicit.

K. Nas. aduerbia terminata

in vltima acuunt. vt als. hm qd ē aduerbiū acuit i vltia ad dñiam nois alias. de alia alius qd in fine grauat.

L. Per. aduerbia terminata

corripit. penl. vt grauit. niſi positio int̄ueniat. vt pur denter.

M. Nes. aduerbia desinentia.

cor. penul. vt qnq̄ies.

H. Aduerbia in itus terminata

nata corripit penl. vt fundit. dimittit.

N. C. aduerbia terminata

acutū vltimā. vt huc adhuc. hic abbinc debic. hac illac istac illic istic. qd etiā integrat. illice istice. illuc istuc ex cipit donec qd vltimā cor. sic et nec. et id penl acuit.

O. Aduerbia terminata in

l. paucia inueniunt. et corripit penl. in trissyllabis et deinceps. vt insil. edepol. Siml em p̄mā cor. Facetus. Grat et adoptat studiat siml oib esse. Dissyllaba nō habet in penl. accentū. vt semel.

P. Aduerbia terminata in

l. dubijs aduerbior.

R. Vbitari consuevit de

accentu quorūdā aduerbior. sicut de his qd cōponit a magis. min. modo. sup. tamē. tenus. vbi. inde. longe. De qbus per ordinē videndū est.

S. Ultimo magis. sicut dicit

bug. in rosario sp̄ due sunt ptes et sic dñolv ac

centib regede. silt etiā quanto magis. Et scias qd multo et

Becūdapars

quāto sunt nōia aduerbialiter posita. et nō mutat accē-
tu noīm. vñ nō debet acui in fine. H̄l̄r̄ m̄sto marie d̄.

De cōpositis a minis.

Hūt dubitatōem de ḡb̄ hug. in rosario dicit.
Paulomin⁹ et nihilomin⁹ q̄nq̄ sunt dictōes p̄posite.
q̄nq̄ oīones. Q̄n aut̄ paulomin⁹ ē dictō p̄posita d̄z. p̄-
ferri sub vno accētu acuto posito in anpenl. et aduer-
biū remissiuū. et tantū valet q̄ntū fere. vt paulomin⁹ cō-
summaverūt me in terra. Q̄n h̄o sunt due dictōes. vt
paulo ablatiū. et minus nomē vel aduerbiū. vt paulo
minus. debet p̄ferri sub duob̄ accentib⁹ l̄z min⁹ corri-
piat. Et min⁹ cōpatiue tenet tam nomē q̄ aduerbiū.
vt paulomin⁹ minorat⁹ ab āgelis et minuisti eūz paulo
min⁹ ab āgelis. Itē iste ē doctor. s̄ ip̄e ē paulo min⁹ ip̄o
doct⁹. Itē h̄aīl est p̄ui. et h̄ ē paulo min⁹ illo. H̄l̄r̄ est
de hac dictōe nihilomin⁹. Q̄n em̄ ē dictio cōposita de-
bet regi vno acuto accētu in anpenultia collocato. et ē
conūctio aduersatua. et valet tātū q̄ntū tñ. vt iste me
offendit et ego nihilomin⁹ bñfeci ei. Q̄n h̄o ē oīo. s̄ ab
latiūs nihilō et minus nomē. vel aduerbiū deb̄z. p̄ferri
duob̄ accentib⁹. sicut paulo min⁹. et minus tenet cōpa-
tue siue noīaliter sine aduerbialit̄ accipias. vt iste mul-
ti comedit. et ille nihilō minus isto. noīaliter teneret hic.
Hoc aīl ē magnū et illud nihilō min⁹ est illo. Et sp̄ in
tali p̄structōe intelligit min⁹ ad regimē illi⁹ ablatiū. si
ent ē ī paulo min⁹. Quo min⁹ p̄ q̄ scriptū sp̄ sunt due
dictōes. Nā comin⁹ p̄ c. id ē p̄pe. vna dictio ē. In pa-
pias dicit q̄min⁹. i. alī nō. q̄si. p̄ vna dictōe sumēs. De
signomin⁹. sunt due opīiones. Nā hug. in rosario di-
cit tres ē dictōes. Job. xiiij. Si q̄min⁹ dixisse vobis
q̄i vado parare vobis locū et sunt sub trib⁹ accentibus
p̄ferēde et si cōnūctio min⁹ ponit p̄ aduerbio negan-
di. s̄ nō q̄ ē nomē. et ibi sup̄fluit. Tiel ponit aduerbialit̄
quo. i. alīq̄ mō. et est sensus. H̄ind̄ ēēnt vel alīq̄ mō nō
ēēnt in domo p̄ris mei māsiones multe dirissim vobis.
q̄i vado pare vobis locū. Alij dicit q̄ sunt due dictōes.
s. ablatiūs siq̄ et minus aduerbiū. si in alīq̄ minu-
s et h̄m vtrāq̄ opīdem min⁹ acut⁹ penul. Comin⁹ et emi-
nus p̄ponit a minus. et corripuit mi. Un̄ x̄sus. Emi-
nus ad lōge. h̄ cominus ad p̄pe spectat.

De cōpositis a mō.

Cōmposita a modo.
q̄oēm h̄nt. vt q̄mō nullomō z̄t. Ad hoc dicit
hug. ī p̄dicto libello q̄ rosariū d̄r. q̄ q̄mō. nullo mō nō
sunt dictōes cōposite. s̄ due dictōes. vñ duob̄ accē-
tib⁹ debet regi. Ponit tñ q̄nq̄ quomō. p̄ q̄liter. et tūc
in signū huius rei q̄ ille due dictōes ponit p̄ vna. p̄nt
p̄ferri sub vno accētu. s̄ q̄n retinet in vi noīm. tūc sub
duob̄ accentib⁹ debet p̄ferri. H̄l̄r̄ dicendū ē de nullo
mō et vlo mō p̄s. etiā dicit in xv.li. vbi agit de abne-
gatiūs. Alij p̄tes accipiunt p̄ aduerbiō diversis si-
gnificatiōib⁹. Et ē q̄n due p̄tes ponit p̄ vna. vt nul-
lomō nullaten⁹. Ex p̄dictis x̄bis duplex ē opīo. Qui-
dā dicit q̄ anpenl. p̄dictor acut⁹. q̄i s̄b vno accētu p̄-
ferit. vt p̄ vna dictōe notet. Alij dicit p̄st̄. i. dixisse
duas p̄tes p̄ vna ponit nō. q̄ sint due. s̄ poti⁹ vna p̄po-
sita q̄d p̄s. nūq̄ negat. s̄ duas in q̄t. eo q̄ due integre p̄-
tes p̄ cōpositōem ibi iūcte inueniuntur. De solūmō et tm̄
mō. et nullomō vñalit̄ tenet q̄ sint sub vno accētu. sic
cōposita dictio p̄ferenda. P̄nt nihilominus esse due
p̄tes. s̄ in alio sensu. Quo em̄ et mō due p̄tes sunt. H̄i
quō tres p̄tes sunt vel esse possunt. vel due. si quo et mō
Quicq̄ tñ sit p̄ferit mō disiūctum. penul. acuento.
De cōpositis a super.

Huper cōposita dubi-
tatiōem h̄nt. vt desup̄ insup̄. Quidaz em̄ di-

De Accentu aduerbiōꝝ

tūt q̄ sunt due dictōes. et sic sub duob̄ accentib⁹ sunt
p̄ferende. Et sup̄ tenet loco casus. Nam si casus seq̄
tur. constat duas esse dictōes. vt te sup̄ terrā. Alij q̄
verius credit esse dictū vñā dictōem esse cōpositā. Di-
cit em̄ p̄st̄. in. xiiij. li. in tractatu p̄positōnū a. q̄ p̄pos-
sitio carens casu solū p̄ponit p̄ cōpositōem. Un̄ cū diē
in regula generali q̄ p̄positio p̄posita cū dictōne h̄nt
penul. acut⁹ antepenl. cā facit. dat p̄ opposit⁹ intelligi
q̄ si penl. ē cor. in simplici in p̄positōne nihilominus fit
cor. vñ inueniēt̄ desup̄ et deforis. idez a sili dic te aforis.

De cōpositis a tamen.

De cōpositis a tamē que-
ritur. vt att̄. verūt̄. sit̄. sedt̄. H̄ug. dicit q̄
sunt due dictōes et sub duob̄ accentib⁹ proferende.
Un̄ verūtamē duob̄ accentib⁹ debet p̄ferri. et ibi ver̄
est nomē. sed ponit p̄ hac cōiunctiōne copulatiua. sed
tñ est cōiunctiō aduersatiua. Similiter dicit te att̄ et
sedt̄. Et dicit q̄ ad et h̄ sunt ibi copulatiue p̄iūctōnes.
Un̄ h̄o ē aduersatiua cōiunctiō. Et dicit etiā q̄ p̄s. non
facit mentionē de cōpositōne p̄dictoꝝ. Alij dicit q̄ tñ
cū p̄dictis cōponit. et sub accentu acuto in anpenl. po-
sito sunt p̄dictiōes p̄ferende. vt verūt̄ attamē
sedt̄amē sit̄. et hoc q̄n ponit in vi vnius p̄iūctōnis.
sicut p̄ sed. vel p̄o simili dictōne. P̄nt etiā p̄dicta ēsse
oīones siue due p̄tes et regi duob̄ accentib⁹ s̄ ī alio sen-
su. vt si dicā. Frater iohānes iānuensis q̄ p̄ilanit hūc
lib̄ dicit q̄ teinceps acut⁹ penl. ver̄ tñ est q̄ multi ali-
ter dicit. et ita de similib⁹. H̄eo tñ ponit p̄ sed. et ve-
rū est nomē. et hoc cōiter tenet. et hoc credo ver̄. Dico
ergo q̄ verūtamē et attamē et hm̄di debet acui in anpe.
vt dictū ē. siue v̄elis dicere q̄ sint vere cōpositōnes. si
ne manis dicere q̄ sint irregulares vocū cōgeries fun-
gētes loco vnius dictōnis. Inueniēt̄ etiā tametsi. ad be-
breos. vj. tametsi ita loqm̄ur. id ē q̄uis.

De cōpositis a tenus.

De cōpositis etiā a tenus
dubitatur. Driftia. em̄ dicit in tractatu p̄po-
sitionū a. q̄ apud grecos toaxpis qd̄ ē tenus nō p̄posi-
tio. sed aduerbiū ēsse ostēdit. Un̄ de hac tenus. nulla-
ten⁹. q̄tenus. oretenus. q̄ritur an sint dictōes p̄posite.
Ad hoc dicit hug. in rosario siue in libello q̄ intitulat
h̄m cū de dubio accētu. q̄ hac tenus q̄tenus nullatenus
sunt due dictōes inuicē cōposite. et debent p̄ferri vno
accētu acuto posito in anpenl. Et addit vt om̄is obie-
ctio remoneat. Dicim⁹ q̄ hac tenus nō cōponit ex bac-
h̄m q̄ ē. p̄nomē. s̄ h̄m q̄ est aduerbiū vel aduerbialiter
tenet. sed si bac tenet in vi prōnōis et tenus in vi prepo-
sitionis. p̄ferendū ē sub duob̄ accentib⁹. hac tenus. si
militer in om̄ib⁹ cōsimilib⁹. Ad hāc opinionem facit q̄
dicit papias catenus. id est. eousq̄ hucusq̄ ea rōtōne.
et ita videt velle q̄ sit vna dictio. Item dicit q̄tenus ē
aduerbiū loci vel ep̄is. vt cū dicimus. Quatenus ibim⁹
id ē. v̄sq̄quo. qua rōe. quo ordine. quousq̄. Itē hug. ī
p̄dicto li. dicit q̄ p̄t̄ dici. p̄tinus p̄ i. et teruaſ a p̄pe et
est aduerbiū t̄pis vel ordinis protinus. i. statim. vel cō-
seq̄nter. et p̄t̄ etiā dici. p̄tenus p̄ e. et est cōpositū a pro-
vel a. p̄cul et tenus per e. est aduerbiū loci. protenus i.
longe quasi p̄cul et tenus. Quatenus aut̄ sp̄ scribi d̄z
p̄ e. et nūq̄ p̄ i. Ribil em̄ ē q̄tinus. p̄st̄. etiā dicit qua-
tenus ēsse adiūctiō p̄iūctōne. Alij dicit q̄ possunt cē
dictōes vel oīones. Un̄ papias sub syllaba hac ha-
etenus. i. v̄sq̄nūc quidā duas faciūt p̄tes. quidā vñā.
sed melius vñā. Item hug. in libello de dubio accentu
dicit q̄ si in hac dictōne quaten⁹ teneat qua in vi noīs
et tenus in vi p̄positionis. p̄ferendū ēsse qua tenus sub
duob̄ accentib⁹. s̄c et bac tenus. Et subdit. H̄z diceret
alijs. Qualiē potero cognoscere. q̄ q̄ten⁹ sit dictō cō-
posita vel q̄ sint due dictōes. Ad hoc dicimus q̄ sen-

Secūdā pars

sus cōstructōnis hoc ei indicabit etiā dictōnū cōstrūctio. Si em̄ illi ablatiui tenent adiectiue. dicēdū ē nullaten⁹. hacten⁹. q̄ tenus sp̄ b̄ duob⁹ accētib⁹ pferēto. Si ḥo nō tenet adiectiue et in vi ablatiuor efficiuntur. dictōes ppositi ex illis. et ppositi ten⁹. tūc dicit hacten⁹. nullaten⁹. q̄ten⁹. b̄ vno accētu posita sup̄ ampe syllabā. Et q̄ dicit p̄. duas ptes p̄ vna cu⁹ dicit nullaten⁹. dicimus cu⁹ dirissē b̄. nō q̄ vellet nullatenus nō ēē dictōem pposita b̄ q̄ ille due ptes integrē iūgōt in illa ppositōe. Hec huc. Papias b̄m vsum p̄priav̄ stare opione. Un̄ dicit hacten⁹ q̄tū ad artē due sunt ptes. pnomē et ppositiō. sicut pube ten⁹ et circū tenus. b̄ obtinuit. v̄sus p̄ vna pte b̄ri. s. p̄ aduerbio t̄pis. Er̄ q̄ dicunt q̄ tenus aliqui p̄ponit dictōni casuali. vt bac ten⁹ p̄ b̄. q̄ tenus. ore tenus. p̄bōten⁹. et tūc nō inde puenit ppositiō. immo ōo. Tenus aut̄ ppositiō q̄ q̄si sp̄ p̄ponit disiūctum a suo ablatiuo pferit. q̄ tūc b̄m p̄. nūq̄ p̄ ppositōem. b̄ p̄ ppositōez ppositōnes sic postpositi pferit. Cū ḡ d̄r qua ten⁹. ḥo tenus. circū tenus. hac tenus. sunt due ptes. et sub duob⁹ accētib⁹ pferende et te acuit. q̄ ppositiō postposita suo casuali seruat generalē reglām accentū q̄ ē vt b̄ssyllabe ppositōnes acūnt penl. Un̄ dicit p̄. in tractatu p̄positōni. Hinc ppositiō ē et verbū b̄ accētu differt q̄ p̄ponit. pposita em̄ grauaf̄ v̄traq̄ syllaba. vt sine timore. postposita penl. acuit. vt te sine nil altū mēsincho at. De b̄ etiā vide infra in impedimento distictōnis. Si ḥo ten⁹ p̄ponit dictōni nō casuali tūc p̄t eē cōpositiō. vt p̄ten⁹ q̄d p̄ponit a p̄cul et ten⁹. et acten⁹ sine b̄. q̄d p̄ponit ex hac aduerbio et tenus. Un̄ papias b̄n dicit acten⁹ ēē cōpositū. et tūc sine b̄. scribit. q̄n ḥo ibi ē b̄. sunt due ptes. et duob⁹ accētib⁹ pferēde. hac et tenus et acuit te. H̄z q̄ dicit papias eaten⁹ ēē dictōem. iō b̄ fa cit. q̄ ē ōo nō pfecta. Et ppter b̄ etiā dicit. q̄ tenus ē aduerbiū. i. aduerbiū loco sumptū. q̄ ppositiō cū casuali et q̄p̄ollet aduerbio. Nel p̄t dici q̄ papias loq̄tur p̄ suo tempe. q̄ forte tūc v̄sualiter dicebat. oreten⁹ grāuata te. b̄m artē acuenda est. et hoc v̄r̄ notasse papias cū dicit hac tenus. q̄tū ad artē aut̄ sunt due ptes. pno mē et ppositiō. sicut pube tenus b̄ v̄sus obtinuit p̄ vna pte b̄ri. Sed nūc moderni frati cōiter dicunt. q̄ p̄ube tenus et bac tenus et b̄mōi sunt due dictōes. et acuit te. q̄ ppositiō postposita suo casuali seruat p̄p̄iū accētu. vt dictū ē. De q̄ten⁹ dicendū q̄ sunt due partes. et q̄d dicit bug. q̄ quaten⁹ sp̄ scribit q̄ e. et quatin⁹ p̄ i. nibil ē. nō credit ei. immo q̄tin⁹ put q̄ i. et scribendū derinat et qua. et ē simplex. Un̄ dicit papias. Quatin⁹. put ē cōdictio causalis p̄ i. scribit. Dōt etiā ēē cōdictio adiunctua. Hoc etiā vult grecism⁹ q̄ dicit. Dictio q̄tin⁹ ē ōo qua tenus esto. Dictio sub media brevis est ōo lōga. Si fiat p̄sa. breuiat tñ v̄traq̄ metr. Hec ultima opio p̄babiliō ē et cōior. Sed hic oris q̄d q̄dam difficilis et nō dissimulāda. Dictū ē em̄ q̄ ore tenus hacten⁹ p̄ b̄. quaten⁹ et b̄mōi sunt due ptes et duob⁹ accētib⁹ regēte. H̄z q̄d dicem⁹ de nullaten⁹. v̄llaten⁹ om̄ies cōiter pferit has dictōes sub vno accētu tanq̄ sint dictōes cōposite. Ad b̄ dico q̄ nō sunt b̄mōi dictōes. b̄ sunt q̄daꝝ irregularēs vocū cōgeries. q̄ b̄m v̄sum sub vno accētu acuto posito sup̄ ātepēnl. pferit acī essent vna dictō p̄posita. Et talis irregularēs vocū cōgeries inuenit in multis alijs. sicut in cuestigio extēplo. Un̄ dicit magister b̄n. In ope donati. inuenim⁹ q̄ ppositiō v̄r̄ p̄ ppositō nem venire cū seq̄nti casuali. vt in siē extēplo non extēplo. q̄ ppositiō nō corrūpit casum cui trāsitive ad sūgit. i. accusatiū et ablatiū seq̄ntē. et ita nibil ē dictū extēplo. Sicut vidēt p̄positōes ēē p̄similes. decetero. defacili. eximprōiso. enēstigio. quas om̄ies dicimus in veritate nō ēē cōpositōes. sed irregularēs vocū cōgeries. et hoc iō. q̄ casus cū sua p̄positōe fungit loco adūb̄ij vel aduerbialis determinatiōnis. v̄n p̄t casuālia cu⁹

de Impedimē. accē.

suis p̄positōnib⁹ ad interrogatiōes aduerbiōū r̄ndēti. vt q̄ vadis. ad v̄bē. q̄lit̄ fiet b̄. defacili. q̄liter introiuit iste. eximprōiso. q̄n v̄enisti. extēplo. i. statim. Sic ḡ vt dictū ē q̄ nullaten⁹ v̄llaten⁹ et b̄mōi nō sunt p̄positōes. b̄ q̄daꝝ irreglāres vocū cōgeries. q̄ sub vno accentu. s̄m v̄sum pferit acī ēē vna dictō. Et b̄ innuit p̄. i. tractatu adūb̄ioꝝ v̄bi agit de abnegatiis dič. est q̄n due ptes ponit p̄ vna. vt nullomō nullaten⁹. Si aut̄ vlt̄ius v̄lis instare et dicē. ḡ a sili oreten⁹. hacten⁹ et b̄mōi p̄nt sub vno accētu pferit. Dico q̄ nō seq̄tur. q̄ p̄dicta sunt q̄daꝝ irregularēs p̄geries vocū et improprietas artis. et im proprietates nō sunt extēdēde. licet p̄t cōmūnē v̄sum vel ppter poeticaz auctoritatē sunt ius- scinende. et ita similiū idē sit iudicium.

De cōpositis ab v̄bīcon

De cōpositis ab v̄bīcon suenit q̄ri. vt alicubi. atubi. astubi. nūcubi z̄t. Dico q̄ v̄bi recipit v̄ndēcim int̄ cōpositōes et adiectiōes. vt sicubi necubi alicubi nūcubi ecubi. v̄bīcō v̄bībī v̄bībī v̄bībī v̄bībī v̄bībī v̄bībī. Et q̄libz istarū dictōnū vno accētu regit cū sit vna dictio. Un̄ sicubi necubi alicubi nūcubi ecubi. acūnt antepenl. v̄bīcō v̄o acuit penl. De alijs p̄t patere. Inueniūt etiā q̄dam vocū aggregatōes. q̄ vident̄ esse cōposite ab v̄bi. s. p̄prie nō sunt p̄positōes sed q̄daꝝ irregularēs. vocū cōgeries. vt atubi. astubi. postubi. q̄ fungit̄ loco v̄n̄ dictionis. s. postib⁹ vel sed vel alterius cōsimilis dictōnis. et tunc ad denotandū q̄ due dictōes ponit. p̄ vna debent sub vno accētu pferit. vt videlicet āpenul. acuatur. Possunt nibilomin⁹ poni in vi duax dictōnū. vt manifestū est. vt at v̄bi. i. sed postib⁹. sed q̄n. Un̄ ad galathas. Et v̄bi v̄nit plenitudo tempis. i. sed postib⁹. et tūc constat q̄ regūtur duob⁹ principalib⁹ accētib⁹. Et similiter de alijs v̄bi. post v̄bi. et similib⁹. si aliquando b̄mōi irregularēs. vocū ēōgeries inueniātur. Dicēdū ē de p̄positis ab inde et lōge. infra dicaz in impedimento distictōis. Hec de accētu p̄tiū etiā ādeclinabilii dicasunt. De sex impedimenti accentus.

Nunc septimo loco re stat determinare de impedimenti accentus. Vcias ḡ q̄ impedimenta reglāz de accētu ēētāz sunt sex. s. p̄cisiō dria. cōsortiū. v̄sus. enclesis. distictio. De vno quoq̄ istoz nūc p̄ ordinē videamus.

Oncisio impedit natu ralē accētu. q̄ supra q̄cēnq̄ syllabā fuerit accētus in iēgra dictōe. sup̄ eandē remanet incorrupta. vt amat. p̄ amauit. circūflectit em̄ hāc syllabā mat sicut amauit. et eandē p̄du. Similē desinētia in as. seu gētīlia. siue patria circūflectit vltimā cā concisionis. q̄ illa eadē circūflectebat in integris. vt nīras v̄ras. cuias. arpinas. rauēnas. et his similia. q̄p̄ nomiātui olim fuerūt nīatis v̄ratis cuiatis arpinatis rauēnatis. penl. circūflexa. H̄līr q̄ris. istic illic. circūflectit vltimā. q̄ integrē eoz fuerūt q̄ritis. illicce. isticce. q̄ nīo tpe p̄ p̄cisiōne p̄ferit sic vult p̄. in. iii. li. d. v̄bi determinat de desinētib⁹ in as. Illud idē cōtingit in v̄tis apocopatis. quoq̄ nī corripūt in ātepēnl. q̄uis ibidez sit accētus acutus. vt virgilius ō virgili. mercuri⁹ om̄ercuri. martiri⁹ ō martini. vultus vultei. gaius gai. Tales em̄ v̄tī acūnt penl. q̄nīs ip̄a sit brevis sicut illa eadē acuit in nt̄se oris et acueret̄ i illis v̄tis virgilie. mercurie. martirie. si v̄sus haberet. ergo subtracta vltimā vocali. oportuit q̄ accent⁹ acut⁹ remaneret sup̄ eadē syllabā sup̄ quā fuisse in integris. sicut p̄hat p̄stia. in li. v̄q. b. Vbi determinat de v̄tō singulari scēde declinatōis. Ostendit etiā ibidez q̄ vultei. pompei. sunt duar syllabaz et i. est ibi consone. et gaius monosyllabū ē. Vide in tercia pte. v̄bi agit

V Secunda pars

Dentio sc̄de declinatōis. **S**i obiicit p̄tra hoc documētū de p̄positis ab inde aduerbio. vt exinde subinde te- inde p̄inde. qm̄ hec integra h̄nt accentū sup an̄penul. facta cōcīsione h̄nt accentū sup h̄c syllabā in. vt exin- subin. p̄in. dein. Ad hoc dico q̄ integrā nō h̄nērūt ac- centū acutū sup antepe. p̄ naturā cū penl. cētōgapo- sitōne ad quā p̄tinebat p̄ncipalīs accentū. 7 ideo facta corruptiōe sine cōcīsione vltimae syllabe. accēt̄ renerti- tur ad locū suū. i. ad syllabā in. **I**ste obiicit te h̄bō petit p̄ petinit. q̄ nō habet accentū sup penl. Dico q̄ mutatio t̄pis hoc fecit. q̄ petinit. p̄du. penl. sed petit̄ corr. ppter vocalē seq̄ntem. Similē tēū acut̄ penl. p̄ deor. 7 nō v̄ regulā cōcīsiois seruat. q̄ tēū acut̄ pe- nul. s̄ deor flectit. Dico q̄ hoc fit. ppter subtractōem vocalis. Regula em̄ de cōcīsione intelligitur remanēte eadē vocali. Hic vult p̄stli. in. vii. li. vbi agit deyti sc̄de declinatōis. In absētionib⁹ inquit. si ea vocalis in qua ē accentū integrā manet seruat etiā accentū in- tegre. vt audiit audiuit. nostras nostratis. illic illice.

De mutatione accentus causa differentie.

Sicut differentie sepe mutat vel corrūpit naturalis accentū vt pone aduerbiū acut̄ vltimā ad d̄riam huīus h̄bi pone. qd̄ circūflectit primā. Similē circū q̄n postponit casuāl acut̄ vltimā ad d̄riam huīus noīs circū. vt maria oīa circū. Similē ḡ nomē circūflectit vltimā ad d̄riam huīus coniunctōis ḡ. Et alio 7 aliquo h̄nt accentū in fine ad d̄riam noīm sicut als 7 h̄ possellūn̄ cui in fine acu- itur ad d̄riam huīi infiniti noīs cuius ia. iiii. Sed q̄rit q̄re in multis alijs talis d̄ria nō seruat. vt mō sero cito crebro h̄bo. Deberent em̄ 7 hec mutare accentū ad diffe- rentiā noīm. Ad hoc dico q̄ sufficit d̄ria t̄pis i vltima syllaba. q̄ q̄n sunt aduerbia h̄nt vltimā correptā. s̄ q̄n sunt noīa. p̄ducit eā. **N**on dt̄i 7 ablāt̄ aduerbialit̄ posīti nō mutat accentū. vt liq̄do. secreto tuto. et silia q̄ non trāsēnt in aduerbia. q̄nponat aduerbialiter. vñ h̄nt vltimā lōgā sicut 7 noīa. vt vult maist̄ bñ. **H**ic no- taḡ sicut dicit p̄stli. in. xv. li. in tractatu de aduerbijs. Aduerbia venētia a noīb⁹ sc̄de declinatōis querunt o. in e. lōgam. vt huīc claro clare. huīc optimo optime. Qulta aut̄ ex sup̄dictis noīb⁹ ip̄a terminatōe dt̄i. p̄ ad- uerbijs accipiūt. vt falso cōsūlto. postremo. sēnulo. au- gurato. manifesto. p̄iuato. p̄cario. mento. 7 sepe corri- piāt o. terminalē q̄n i aduerbia trāsēnt. vt cito sero mō necessario. **D**ī 7 necessarie. vñ 7 vero. primū et primo. Ista fin̄ maist̄ bñ. p̄ducit o. 7 similia vt vidisti. Ex- cipit tñ tria sp̄litter. de q̄b̄ etiā pris. exēplificat vt pati- it. **N**on dīc maist̄ bñ. In o. p̄ductā dt̄i 7 ablāt̄. sine ponant casuāl sine aduerbialit̄. vt merito. ppter genū dia q̄ bñ donatū cōia sunt. vt legendo. 7 ppter cito sero mō. 7 alia panca q̄ posita aduerbialit̄ cōia sunt. Unde patz q̄ bñ oīi dt̄i in o. aduerbialit̄ positi nō acuuntur in fine nec etiam alia aduerbia nisi pauca exceptis aduer- bijs in o. q̄ fiūt a. p̄noib⁹. vt eo. alio. aliq. 7 similib⁹ sicut dixi sup q̄n determinauit te aduerbijs terminatib⁹ in o. 7 ppter hoc multi dicunt q̄ multo. tāto. quāto. cum sint dt̄i aduerbialit̄ positi. nō debet in fine acui cū non sint p̄noia nec etiā seq̄ntur regulā secūdi modi. p̄nominiū. vt q̄s. vñus. totus. alius z̄c. **H**īdī em̄ aduerbia q̄ de- scēndūt a noīb⁹ seq̄ntib⁹ regulās sc̄di modi. p̄nomis. q̄ q̄dam putauerūt p̄noia acut̄ vltimam sicut 7 aduer- bia in o. q̄ veniūt a. p̄nomib⁹. vt illo eo alio. 7 p̄posita a q̄. vt siq̄. neq̄. aliq̄. ecq̄. quoq̄. oīa ista a q̄ aduerbio loci cōponūt. Canis autē nō mutat accentum. ad d̄riam huīi verbi canis. q̄ vtraq̄ ē p̄ncipalīs ps 7 certā ha- bet d̄riam ppter accidentia sua 7 nentra depēdet ab al- tera. s̄ vbi d̄ria h̄z locū deb̄z vñ ab altero p̄ ordinem depēdere. ita pōt in p̄silib⁹ dici 7 ē h̄bū vtile 7 notabi- le. nīl i q̄lq̄b̄ cōis vñus p̄tradicat. vt exp̄ssa autoritas

de Impedimen. accē.

ē generaliter obseruandū.

De mutatione accentus causa p̄sortij.

On sortij causa quādo q̄ regula naturalis accentus nō seruat. vnde em̄a cui acut̄ penul. ppter cōsortij masculini quod ē cuī. 7 vtraq̄ pleraq̄ acut̄ penul. ppter p̄sortij masculino 7 neutro 7 suoz̄ in q̄b̄ penul. de necessitate acui- tur. vt vtraq̄ vtrūq̄. plerūq̄. plerūq̄. Pōt tñ esse in causa cōūctio enclētica sive epictasis. i. syllabica adies- ctio. s. q̄. Item pōt dici de cōpositis ab hoc h̄bo facio q̄ retinent a. in cōpositione. q̄ ppter cōsortij prime p̄so- ne in qua antepenul. acut̄ eadē facta penul. acut̄ in se cūda p̄sona. vt benefacō benefacis. q̄nvis ip̄a sit brevis. Similiter tepefacio facis facit. Si h̄bo corrūpatur illa vocalis a. vt inficio. tūc nō seruat cōsortij accentū. vt inficio ciscit. sicut vult p̄stli. in. vii. li. c. dices. Si h̄bo fa- cio h̄bo vel fio integris manentib⁹ aliud verbū infini- tū an ea p̄ponat. nō solū significatiōes 7 cōingatiōes integras eis seruat. s̄ etiā accentus. vt calefacio cis cit tepefacio cis cit. In sc̄da em̄ 7 tercia p̄sona penl. acui- mus. q̄nvis sint breves. Similē calefacio fis fit. 7 tepefacio fis fit. finales seruat accentus in sc̄da 7 tercia p̄sona. q̄s h̄nt in simplicib⁹. Idē etiā cōtingit in hoc h̄bo fide- in heo bes bet. q̄ sc̄da p̄sona 7 tercia acut̄ penl. ppter cōsortij prime p̄sonē. q̄nvis hec syllabā in. sit brevis. Et hac rōne possimus dicere vñcapio p̄s p̄it. penl. acuta. ppter p̄sortij prime p̄sonē. sed iam multi quant eam qd̄ lāndo. 7 bene pōt fieri cū sit brevis. Idē cōtin- git in hoc h̄bo beneplaceo vt dicat beneplaces cet. pe- nul. acuta. ppter p̄sortij prime p̄sonē. q̄ em̄ beneplaceo sit cōpositū. patet p̄ hoc nomē beneplacitū derimatū ab eo. vt beneplacitū ē dōnō habitare in eo. vt lego ad beneplacitū tuū.

Causa turbat accentū.

Bu mediāte quādoq̄ regule p̄dicte generalē accentum nō seruat. vt satisdare. penul. acuta cū deberet cā granare q̄ brevis ē. sicut dicim⁹ circū dare penl. guata. Sed vñs debet aliquid rōnis h̄re. Dico ergo id ideo cōtigisse. q̄ in di- gesto. 7 in alijsli. legalib⁹ hoc h̄bū satisdare p̄ divisione. p̄fert. vt rens debet adesse. satisq̄ dare. Et ideo h̄bū dare seruat accentū acutū quē habet in simplici- tate. Vñs etiā habet q̄ omnia p̄posita a duo vel tria habeat accentū acutū sup penul. vt vigintiduo. virginitria. q̄nvis illa sit brevis. Q̄iō h̄bū cōtingit. q̄ plus cer- titudinis habet in vltimo numerali q̄ in primo cā decli- nationis 7 generis qd̄ distinguit. 7 iō remanet accentus in penl. simplicis. Vñsetiā acut̄ penl. quorūdā noīm latinorū. vt lombardia. rectoria. papia. q̄nvis ip̄a sit bre- vis. Sed dicim⁹ q̄ hoc p̄tingit cā imitatiōis. Imitat̄ em̄ greca desinētia in a. q̄ h̄nt penl. acutaz. vt comedia tragedia. philosophia. theologia. 7 his silia. Et sciē dñi q̄ bñ oīi greca p̄n̄t cornipi subtracta vna vocali de dyphthongo q̄ ē ibi. s. ci. 7 p̄n̄t eandē. p̄ducere. Sed in cōi sermone semp̄ retinemus accentū acutū vel circūfles- xuū 7 nūc̄ graue. vt maria. q̄nvis. possit corriri. Un̄ prudētius. Nec mea post maria potis ē p̄stringere cu- ra. Pōt etiā p̄du. penl. Tūta illud. Trāsūt maria cū fratre btā Maria. Si ḡ qdā latina p̄ grecisimū h̄nt ac- centū sup penl. qd̄ cā maioris boatus vñ cōtingere. q̄r dictiones grece. plate ore rotūdo magis sonāt ita vult maist̄ bñ. Hug. dīc q̄ noīa noītha p̄n̄t i penl. cor. 7 p̄du. pro voluntate legetis. vt scenop̄begia. vt dixi sup vñbi posui regulas generales ad cognoscendū accentū cuiuslibet syllabe. Similē h̄bū vñs. vt dicamus vice- comes. archicomēs. archicoquus. penl. acuta. sed hoc facit potētia nt̄. quia remanet incorruptus. 7 ideo nō amittit accentū. Nō aut̄ est hoc ignorādū q̄ sicut dicit

Becūda pars

prist. in. vii. li. tractatu de dōtō plurali scđe declinatōis.
Oportet scire qđā analogie rōnē. vsum tñ autor̄ magis emulari. Attēde h̄ diligēt q̄ p̄f. nō dīc simplicit̄ vsum s̄ vsum autoz. Un̄ vide ne decipiari p̄ equocationē in vsum sumēdo. s̄. vsum idiotaz immo potī abusum. p̄ vsum antoz. et in arte acten⁹ p̄itoz. H̄az et dicit Ambro. Vulgi v̄sus ī hm̄oi tale ē. Dicit. n. in q̄s vel qui. Quisputas evna dictio simplex. et ē ibi putas syllabica adiectio. et d̄z p̄ferri s̄b vno accētu acuto posito super an̄penl. vt ibi. Quisputas maior ē in regno celoz. Si tñ in aliq̄ ecclia tibi legēdū fuerit. cui⁹ abusus q̄s putas p̄ duab̄ accipiat p̄tib⁹. nos p̄salēdo p̄salimus. vt abusum illius ecclie sēqr̄is. nisi tante fueris autoutatis q̄ p̄auū vsum corrigerē valeas. Gelle nāq̄ videri sapientem inter insanos et idiotas qđā sp̄s furoris est.

Ecclesis. id ē inclinatio
mutat natrālē accentū. Et fit enclesis in p̄ncipio et finē. In p̄ncipio fit p̄ hm̄oi p̄ticulasi. nū. et ne. vt siq̄s. nūq̄s. neq̄s et h̄ fit hm̄ grecos. q̄ sepe faciūt enclesim in p̄ncipio. Iste īgr̄ p̄ticle inclinat accentū seq̄ntis syllabe ad se. i. trahit accentū ad se. ita q̄ nō ē p̄ncipalis accentus sup̄ seq̄ntē syllabā. s̄ sup̄ p̄mā. et tal accentus redact⁹ sup̄ primā syllabā circūflex⁹ ē. vt siq̄s nū q̄s neq̄s. et ī talib⁹ h̄uat regla naturalis accent⁹. Propter eadē enclesim dicim⁹ neq̄n an̄penl. acuta cū debet penl. acui. q̄ longa ē positōe. Hil̄ē dicendū aliquā an̄penl. acuta. nō ad d̄iam h̄ui⁹ ablatiū aliquāto. vt v̄ velle p̄st̄. s̄ cā cōsortij. s̄. vt penl. h̄ui⁹ aduerbi⁹ q̄n grauaret in hac cōpositōne sic in alijs vt siq̄n. neq̄n. aliquā. sic dicit mājster bñ. P̄f. aut in. xv. li. in tractatute ad uerbijs sic dicit. Inde et ex eo p̄posita. vt deinde s̄binde exinde pindē. pindē. q̄ oia ante penl. h̄nt acutam. Ut q̄ p̄ adiunctionē h̄nt de. vt q̄busdā v̄. Un̄ freq̄nter inuenit. exin. pin. dein. vel magis. q̄ p̄positōes separe ḡuant. vt p̄iuncte eē ostendat̄. acutū ī his assumpserūt accentū. quōd et p̄iunctio si. et ne. aduerbio q̄n p̄ponit̄ q̄nq̄ vt siq̄n neq̄n. Nā aliquā dīcē cā ab aliquāto. qd̄ cōsilem sonū h̄re v̄. acuit̄ an̄penl. ita dicit p̄f. Illud qd̄ est dīctuz sup̄ a mājstro bñ. magis ē rō essentiaſ. s̄ q̄ aliquā causa cōsortij an̄penl. acnat. nō ad d̄iam te aliquāto. Differt aut̄ enclesis facta in p̄ncipio ab illa q̄ fit in fine. q̄ illa q̄ fit in p̄ncipio h̄s sup̄ se p̄ncipale accentū. s̄. acutū vel circūflexū. Finalis aut̄ sp̄ h̄s grauē. Enclesis aut̄ in fine accidit his trib⁹ p̄iunctōib⁹ q̄s nev̄. quia inclinat accentū p̄cedētis syllabe ad se. i. trahit accentū illius syllabe sup̄ quā erat p̄ncipalis accent⁹ in p̄cedēti dīctōne ad v̄ltimā syllabā eiusdē dīctionis. Ita q̄ si n̄s eiusdē dīctōnis acut⁹ vel circūflex⁹. et seq̄ns coniūctio enclētica sp̄ grauaret. vt dixitq̄s legisne. cōiterue. et ita corrūptūt̄ ibi duo accentus. q̄ in p̄cedētē dīctione mutas p̄ncipalis accentus de suo loco ad v̄ltimū. et ipa cōiunctio enclētica q̄s. deberet naturaliter acui cū si brevis ibi grauaret. et hoc ideo p̄tingit. q̄ cū deberet grauari si p̄cederet oportet̄ eā eūdē accentū fernare postērius quē habuiss̄ p̄iuns. et sic amissō p̄ncipali accentū p̄fertur cū p̄cedētē dīctione. acsi esset vna dictio secū q̄nq̄ tñ nō inclinat accentū p̄cedētis syllabe. qd̄ accedit p̄pter corruptionē p̄cedētis vocalis. vt heccene. cū deberet dici heccene. corrupta est em̄ ibi syllabica adiectio. q̄ nō erat de substātia dīctōnis. nec habebat aliquem accentū sup̄ se cū careat significatōe. et nō sit dīctio. et hoc factum est causa maioris elegātiae. vel cā necessitatis. q̄ nō ē ponēdūs p̄ncipalis accentus sup̄ aliquā syllabica adiunctionē. cū penitus careat sensu. et sic necessitas cogit eā corripi. ne diceremus heccene posito accentu acuto sup̄ penl. Similiter vndiq̄ et deniq̄ nō inclinat accentū. q̄ p̄cedēs vocalis corrupta est.

de Impedimen. accē.

Nā vndiq̄ cōponit ex vñ et q̄s. deniq̄ ex denuo et q̄s. causa quoq̄ differētē amittit q̄nq̄ cōiunctō enclētica vim suā. vt itaq̄ v̄tiḡ. antepenl. acuta q̄n sunt dictōnes p̄posite. Et em̄ sine p̄positione accipiūt̄ habet accentū sup̄ penl. fernata natura ipius enclēsis. et merito. q̄ melius h̄uat vim suā p̄iunctio enclētica extra p̄positionē q̄ in p̄positione. Similiter cessat inclinatio p̄tentis syllabe. q̄n p̄iunctio enclētica cōiungit in monosyllabam dictōem. vt mulier. virq̄ currūt̄. Nō em̄ innuenit ante finalē syllabā quā inclinet. Dicūt̄ etiā qđam q̄ cā interrogatōnis cōiunctio enclētica amittit vim suam. vt currit ne sortes platoq̄s. Us̄. n. acut. Ad hoc dico q̄ cōiunctiones enclētica cā corruptōnis vel dīcē vel monosyllabe dictōis amittit̄t̄ inclinatōem p̄cedētis syllabe. ipē tñ sp̄ guāt̄ur. Et cā interrogatōnis nullo mō. vt legisne. Nō em̄ inclinat̄ accentus p̄cedētis syllabe sup̄ v̄ltimā hui⁹ x̄bileḡs. s̄ ipa p̄iunctio v̄i ibi retinere naturalē accentū. i. acutū qd̄ alibi nō facit. Et hoc cōtingit ex mō interrogatōdi. Enclesis etiā facit vt dicam⁹ v̄biq̄ penl. acuta. q̄uis ipa sit cōmuniſid est longa. vel brevis. Ut dicamus q̄ in accentu p̄tius fuit cēdendum longitudini q̄ breuitati. cā lōga sit dignior breui. Rectius ergo videtur q̄ cōiunctio enclētica ī fine interrogatōne orōnis posita. Q̄tum ad accentū orōnis acut⁹ et q̄tum ad se grauaf. Et qd̄ dicimus de hac cōiunctōe q̄ possūmus dicere de eadem q̄n est syllabica adiectio. vt plernsq̄. pleraq̄. pleriq̄. Ut sufficit ratio superi⁹ assignata. Profert̄ etiā sub rōne enclētica hec prepositio cū quādō postponit̄ bis p̄nominiſ te me se nobis vobis. quia ipsa grauaf acsi esset vna dictio cū p̄cedētēt̄ pronomine cū deberet acui. eo q̄ brevis est. et p̄nit̄ accentū circūflexū super v̄ltimā syllabā p̄cedētēt̄ ablatiuoy. et sic inclinat. vt nobiscū vobiscū. sed p̄cedētēt̄ monosyllabo ablatiuō p̄ se circūflexit. vt meū tecū secū. Nisi dicamus q̄ inclinat̄ accentū ad se. eo q̄ ipa p̄positio inclinat̄. id est grauatur. Hoc aut̄ fit. quia cū deberet illis ablatiuōs p̄reponi vt grauaret. sicut facit cū alijs ablatiuōs. oportet q̄ p̄postita faciat illnd idem. i. vt grauaret̄. Postponit̄ aut̄ huic ablatiuō nobis. causa v̄tā diacephaton. Alijs qūt̄ ablatiuōs eiusdē modi postponit̄ cānsa cōsortij. Si em̄ postponat̄ alijs ablatiuōs acut⁹. vt quicū. quibuscū. Et hoc ideo quia p̄t̄ p̄reponi. vt cūqui. cūquib⁹. sicut vult p̄sist̄a. in. xiij. lib. in tractatū p̄repositionū g. dicens. Et p̄ solam appositōnē inuenit̄. Nec mix̄ cū loco eius in cōpositione semp̄ cō. et o. cōponat̄. vt cōmigo. et ita cū p̄positio q̄n p̄nominiſ postponit̄. enclētica vice fungit̄. vt meū tecū secū nobiscū vobiscū z̄c. Alijs x̄o p̄postita acut⁹. vt quo cū. quacū. q̄cum. q̄buscū. Et in. xiij. li. p̄positōnū. g. dicit p̄sist̄a. Necū aut̄ tecū secū nobiscū v̄ vobiscū. per anastrophēn cū p̄noie p̄positio cū ē. Qm̄ si dicaz p̄pte. et te p̄pter idē significo. Et cūquib⁹. et q̄buscū. sic cū me. et meū. Nā antiq̄smi v̄trūq̄ dicebat̄. Sed in plurali p̄me p̄sone cacephaticā dicere solebat̄. q̄ anastrophēn nobiscū p̄ cum nobis.

D̄istinctio impedire
gulas quādōq̄ naturalis accentus. Distinctō nāq̄ est cānsa quare oia cōposita ab inde habet accentū acutū super antepenl. vt erinde deinde proinde subinde. cū penl. q̄ est longa positione deberet hm̄ regulam acui. De hoc vide infra in inde. Profert̄ aut̄ hoc fieri dicit p̄ grecisimū. i. per grecor̄ morē. q̄ idem p̄tin git in q̄busdā aduerbijs grecis. Et ideo fit ne p̄positio videat̄ p̄ appositionē venire. si. s. grauaret̄. Acuit̄ ergo vt ostendat̄ q̄ p̄ cōpositionē venit. Unde in xiij. li. t. dicit sic p̄f. Lu apud grecos p̄positio p̄posta cū dictōib⁹ alijs q̄busdā penl. habentib⁹ acutaz

Becūdāpars

anpenl. cā facit. si addit significationi aliquid apud nos in uno aduerbio h̄ solet facē inde. deinde. exinde. pindē. subinde. ne si ġuaref p̄positio p̄ appositionē eē putaret an aduerbiū qđ fieri nō l̄. Et in. xii. li. b. dicit. Inde. et ex eo p̄posita. vt deinde h̄inde pindē exinde. oīa anpenl. h̄nt acutā. Uel q̄ p̄ adiectiōne h̄z de. vt q̄ busdā v̄. Un̄ freqn̄ter inuenim̄ exin. deinde. Uel magis q̄ p̄positōes se p̄ate grauāt. vt coūcte eē ondant. acutū in his assumpserūt accentū. Quō p̄iūctō si. et ne. aduerbio q̄n̄ p̄ponūt q̄n̄ q̄. vt siq̄n̄ neq̄n̄ z̄. vt dixi su- pra de cōpositis a q̄n̄ in impedimento enclesis. H̄z v̄ q̄ eadē rōe possit dici. abint̄ deint̄ delōge deorsum de- sursum seorsum. anpenl. acuta. Itē p̄sti. in li. de accētu dicit. q̄ oīa aduerbia p̄posita q̄ a p̄positōib⁹ cōponit̄ s̄b vno accētu p̄nūciāda sunt. vt deinde exide. H̄z de- inde et exide. de q̄b̄ exemplificat p̄. acutū anpenl. q̄ a si- mili alia adūbia p̄posita a p̄positōib⁹. vt deint̄ delon- ge deorsuz h̄mōi. Quidam̄ cīm̄ si q̄rit̄ ab eis. sup̄ quā syllabaz absenādus ē ille v̄n̄ p̄ncipalis accēt̄. Dicit̄ q̄ facta p̄sideratōe ad p̄pūā legē et naturā accētuādi db̄t acui in penl. cū sit lōga positōe. Facta aut̄ p̄sideratōe ad a- biguitatē remonēdā q̄ posset eē. vt sit vna dictio vel oīo debēt acui i anpenl. Un̄ diūsimō de diūsi p̄site rāndio ip̄a diūsimode p̄nūciāt̄. et ista fuit opio fris ro- bertī aglici. Alij dicunt q̄ sp̄ anpenl. d̄z acui. ne videat̄ eē due p̄tes. vt deinde. aliquā delōge deorsum desursum seorsum deinceps. H̄t etiā alij q̄ dicunt q̄ cōposita ab inde. et q̄n̄ acutū anpenl. Alia aut̄ aduerbia a p̄positōe p̄posita et aduerbio h̄ntē longā penl. acutū penl. fm̄ re- gula generalē accēt̄. Ercipiūt̄ aut̄ qdā. s. p̄posita a lō- ge et. vt alōge. delōge. eō. deō. Itē ercipiūt̄ deinceps. emuero. et p̄posita ab int̄. vt deintus ab intus. Ista fm̄ eos anpenl. acutū sic deinde. et siq̄n̄. ne. s. videat̄ eē due p̄tes. H̄z deorsum desursum et silia acutū penl. s̄ nō v̄ aliq̄ rōnabilis cā. q̄re potī delōge et alia q̄ a regla gene- rali accētuē ercipiūt̄ antepenl. acutā. q̄ desursum. deor- sum et h̄mōi. Alij dicunt q̄ sp̄ in p̄dictis seruat̄ regla ac- centū generalis. v̄n̄ penl. d̄z acui cū sit positione lōga. nec ercipiūt̄ nisi p̄posita ab inde. Et isti muniūt̄ se au- toritate p̄sti. q̄ dicit̄ q̄ i uno aduerbio ātepe. acutū. vt inde. deinde z̄. vt dictū ē sup̄. Et ista op̄i. magis v̄ eē fm̄ artē et intentōem p̄fis. et istī op̄ionis fuit hug. Un̄ ip̄e dat talē generale reglam̄ i libello de dubio accentis sine in rosario dices. Est generalis regula quā ex̄b̄is p̄sil. in tractatu p̄positōis apte diligentia lectoū po- terit elicere. Si aliqd̄ aduerbisi penl. h̄n̄lōgā p̄pona- tur cū p̄positōe. p̄positū inde acutū ip̄am penl. vt alō- ge. Excepto uno solo. s. inde a quo et p̄positōe p̄posita oīa acutū anpenl. vt exinde. ne videat̄ eē due p̄tes si acueret̄ penl. Ex hac regula p̄z q̄ exinde. pindē. pin- de. subinde. deinde. debēt dici. vt acut̄ accētuē sit i an- penl. Item ex h̄p̄z q̄ deb̄z dīcialōge. delōge. ecōtra- abintus. deint̄. deorsum. desursum. vt acut̄ accēt̄ sit in- pe. Ad eorū silitudinem dicim̄ eē dicendū dein- ceps. alioq̄n̄. aliūde et silia. vt acut̄ accētuē sit in penl. h̄n̄ sint cōposita a p̄positōib⁹ et aduerbiis. Nā de- inceps ē p̄positū a de et incepto. Aliūde ab aliis et vnb̄. Alioq̄n̄ ab alio et q̄n̄. Dicunt̄ tñ qdā q̄ alioq̄n̄ cōponit̄ ab alio. et quātū ponit̄ aduerbialē. qđ q̄ h̄z vltimā cō- munē. Dicunt̄ q̄ alioq̄n̄ in penl. p̄t̄ corrip̄ et pdū. et dicat̄ alioq̄n̄ penl. acuta. vel alioq̄n̄ in ātepenl. acuta. H̄z ad h̄ dici p̄t̄ sicut sup̄dictū ē de v̄bīq̄. qđ in accē- tu p̄t̄ ē cēcēndū lōgitudini q̄ breuitati cū longa sit dignior. breui. Et dicit̄ etiā hug. q̄ si inueniat̄ aliquid h̄ h̄c̄ regula in li. de accentu. dicendū est. q̄ ille liber non est autentic̄. nec credit̄ q̄ p̄isti. enī cōposuerit. Uel si cōposuerit enī secūdys est ibi opinōes alioz circa pre-

de accentu preposi.

victa. sed in maiori volumine sentit qđ dictum est. Et in ista opinōe sequor eū sine p̄iudicio alia p̄ op̄ionū. Ad prūmū ḡ qđ obijciebat̄ q̄. s. eadē rōne q̄ dī deinde antepe. acuta ne videat̄ esse due p̄tes. ut dicit̄ p̄ustia. p̄t̄ etiā antepenl. acui. vt delōge deintus dein- ceps deorsum desursum. et sic de similib⁹. Dico q̄ ratō p̄istiani ē aliquid p̄habilis. nō sufficiēs nec necessaria. Un̄ fundamētū illoz q̄ dicunt̄ q̄ dicēdū ē. alonge deor- sum et h̄mōi. antepe. acuta ne videat̄ esse due p̄tes debi- le videt̄. q̄ ita a simili posset argui. vt dicit̄ hug. q̄ ea- tem rōne de induco cis penl. et indico cis grauanda est et antepenl. acuēda ne videat̄ esse due p̄tes. qđ frīnolū est. Si adhuc instes et dicas. quare potius antepenl. in cōpositis ab inde acutis q̄ antepenl. alioz p̄dictoz. s. delōge deintus deinceps deorsum desursum. et similiz. R̄ndeō q̄ p̄culdnib⁹ hec q̄stio multū videt̄ arguere. Oportet siquidē inuenire rōnem spālem. quare potī cōposita ab inde accidisse. q̄ in oīb⁹ cōpositis ab h̄ adū- bio inde. cōcurrebat̄ syllabe p̄ positōales. i. h̄ntes ma- teriā vel imaginē p̄positionū. ita q̄ si penl. acueret̄ iā- videretur esse tres p̄positōes in illa iūctura. Et sic can- sa distingueāti vt ultime due syllabe tanq̄ p̄positōnes in illa iūctura non sumeretur. sed tanq̄ aduerbiū vñ. vñ accentus ad primā syllabā trahit̄. Hoc aut̄ nō con- tingit in illis aduerbiis deintus abint̄ delōge deorsum deinceps cōtra. et silib⁹. Et ideo pat̄s q̄ debent penul. acuere. sicut regula dicit. et h̄ sentit mayster bñ. Predic- ta etiā opio ē h̄m̄ p̄fis. q̄ dicit̄. q̄ in vno aduerbio inde solem̄ h̄ facē. vt sup̄ dixi. q̄. s. anpenl. acutā. vt deinde. Sed vide q̄dam hoc sic exponit̄. In vno. i. in vna p̄- te. et q̄ sit illa pars p̄fis. exponit̄ dices. In vno. s. aduer- bio. Sed hec expositio nō cōcordat cū textu. immo po- tius discordat. quia statim seq̄itur. inde. Un̄ tertius in xiiii. li. quē supra posui dicit̄. Apud nos in vno aduer- bio hoc solem̄ facere. inde deinde quon. s. antepenl. acutā. Vide sup̄. Un̄ spāliter et singularē exponit̄ de hoc aduerbio inde. Id alind qđ obijciebat̄ de p̄fis. de accentu ubi dī. q̄ oīa aduerbia cōposita a p̄positōib⁹ sub vno accentu p̄nūciāda sunt. vt deinde exin- de. Sed ista de q̄b̄ exemplificat antepenl. acutā. igit̄ et alia aduerbia cōposita a p̄positōe et p̄similia. vt delō- ge deorsum z̄. Dico q̄ nō sequitur. quia videt̄ simili- tudine attēditur in generali. hoc est dictuz. sicut ista cō- posita. s. deinde exinde p̄nūciāt̄ sub vno accētu. ita alia cōposita de p̄positōe et aduerbio. vt delōge deor- sum. et similia sub vno accētu p̄nūciāda sunt. nō tamē eo accētu quo deinde. et alia cōposita ab inde. q̄ iam in maiori volumine p̄fis. declarauit. q̄ in h̄ vno aduerbio inde. hoc solemus facere q̄. s. ab eo cōposita et p̄positōe habēte penul. longā antepenl. more grecoz causa differentie acutū. sed sub vno accētu debēt̄. p̄fri acu- to. posito q̄n̄q̄ super antepenl. si penul. sit brevia. vt deprope. q̄n̄q̄ super penul. si penul. sit longa positōe vt delōge deorsum deintus. et sic de similib⁹. Cōpo- sita etiā ab hoc aduerbio q̄n̄ acutū antepenl. sed non causa differētē vel distinctionē sicut cōposita ab inde sed potius p̄pter enclesim vel cōsortū. sicut plenī ostē sum ē sup̄ in impedimento enclesis. Distinctō etiam im- pedit regulas generales naturalis accentus. Q̄n̄q̄ in infinītis noīb⁹ et aduerbiis q̄ interrogatōem et relationē h̄nt̄. H̄l̄r̄ in p̄positōib⁹ et p̄iunctionib⁹ de q̄b̄ talis ē no- tandū. Omne interrogatiū interrogatōe positū fuit naturalē accentū. vt q̄s. acutā em̄ q̄s. sed q̄ circūflectit̄. Similē qualis interrogatōe positū circūflectit̄ p̄mā. Idē contingit q̄n̄ interrogatōe ponit̄ infinite. q̄ ser- uat̄ naturalē accentū. Sed circa hoc infinitū q̄. sciēdū est q̄ habet duplē infinitatē. Nam q̄n̄q̄ eam pollet̄ h̄nic infinito q̄s. vt nescio q̄ cīttat. i. quis. et tunc circū-

Secūdā pars

flecti. **Q**uoniam autem requirit duo vox. ut quod interficiet tyrannum proximum accipiet. i. quicunque. et tunc haec accentum propter interrogacioni. i. grauatur. **I**de te cōsilibus infinitis dicendum. ut qualis. quantus. quiter et quantum sit. **E**t seruet id est tamen in nomine quod in obliquo. **C**um autem haec interrogativa ponatur relative distinguendum est. quod si ponatur in tercio. i. in eadem clausa cum suo antecedente grauant per oēs syllabas. et hest in locutio ponit. ut hoc quod currit mouetur. et quiter legit sortes. legit plato. **S**i vero per se ponatur. i. ex contextu. hēc in alia clausa acutatur in illa syllaba. ad quam pertinet regularis accentus. ut sortes currit quod mouetur. i. sortes currit et ipse mouetur. ita sumitur ibi. Qui fuit iacob. qui fuit ysaac. qui fuit abraham. **H**ec enim haec in noia et aduerbia quoniam incepit clausa. et tunc faciunt relationem explicitam. et oportet quod tunc acutatur ad secundum haec videtur. **Q**uidam vero dicunt relationem in locutio ponit. quoniam immediate adiungit suo verbo. **S**ed ex locutione. quoniam dictio alterius capituli cadit inter relationem et haec. ut petrus est amicus meus. quod cum ad eum venire curialiter me receperit. **H**abet autem predicta distinctio locum in oīo interrogativis nobis et aduerbiis. quod relatim accipi potest. ut quod. quis. quanto. quod. quatenus. cuius. quod. quod. ubi et unde. cur quātus. et qualiter et quotiens.

De accentu propositionis.

Clause quoque distinguuntur propositiones variat accentus suos et merito. quod magis cohereret quod alie dictiones. **H**ic autem large accipiuntur propositiones. s. tam vere quod aduerbiales. quod aliquando casui servantur. sicut donat enarravit. **D**e his ergo sic vult predicti. in. xiiij. li. tres regule dantur tales. **P**repositores per se plate acutur in fine. **H**oc sic intelligimus. s. quoniam ponuntur materialiter. ut ad quod per se. **S**ecunda regula est hec. **P**ropositio propensa suo casuali. ut ex domino. vel interposita suis casuilibus ut domini ex tua. vel propensa casui relato ad suum casuale. ut ex mundi terminos. grauatur in oīo syllabis. **L**ocus enim talis habet se ad modum materie ratione principi. et ideo amittit regularis accentum. **T**ertia regula est hec. **P**ropositiones postpositae casuilibus quod exiguntur. vel posite per defectum verborum. ut omnia sola mea super astyanatis imago. i. supes. **V**el posite in fine ut mille hoies venere super. haec generaliter reglam accentum quod est. ut monosyllabe propentes acutur. ut trahit per bisyllabe acutur penult. ut vado renuenter. nisi domina prohibeat. ut maria omnia circulum. **H**ic enim circulum acutus ultimus ne sic putes esse non meum. et nisi de necessitate postponatur. ut cum. unde non acutus sed grauatur post ipsos quoniam ablativos. me. te. se. nobis. vobis. quibus non debet propendi. **E**x predictis patet quod sine propensiō quoniam propensum casuali quoniam in utraque syllaba ut sine timore. **H**ec quoniam postponitur acutus penult. ut te sine nil altum mesinchoat. ut dicit plautus. in tractatu propositionis. **E**t haec etiam constat quod tenuis. quoniam casuili postponitur acutus penult. ut oretenus. quod habuit generale regulare accentus. **E**t scias quod per suscipit postponitur actio et trahit ipsum secum ad faciendum unius aduerbiū locale. ut italicum Christum. **A**n ille accusatiū amittit generale accentum et quoniam in oīo syllabis. **V**el dicatur quod sint due pates. et Christus inclinat accentum precedentis distinctionis ad haec syllabam versus. **V**nde oīes alie quantus. et illa solita ibi circumscribitur. et sic est enclesis. **V**nde dicit plautus. in. xv. li. Italum Christum. siciliam Christum. ipse accettus est composta monstrat. nisi dicamus quod Christus inclinat ibi superdicta nomina. **C**onclusiones etiam distinctio variat accentum. quod proprie oīo syllabus. ut sortes currit per mouetur. postpositae vero haec regularis accentum. ut sortes currit mouetur. et per encleticas quod postpositae grauantur. quod admodum si propenerentur. **N**agis autem applicatur iste tres. quod. unde. ne. quod alie distinctiones subiectum ordinis. et ideo fuerunt potius enclette. **D**istinctio insuper regularis accentus cogit accentum

de accentu prepositi.

in alijs syllabis quoniam corripit. ut alpinas penul. grata sunt cum sit longa. deberet. n. acutus. sed cogit eum grauari circumflexus accentus quod est super ultima. **S**ed per pasibele grauatur media. quoniam ipsa sit longa. propter ultimam circumflexam. similiter meimet grauatur media. quoniam sit longa. quod faciet accentus acutus positus super primam syllabam per se. quod syllabica adiectio non potuit mutare accentum in proprie. **V**nde sicut ego et mei acutus primus per se. ita sequente syllabica adiectio. ut egomet. meimet. **I**de contingit in compositionis ab haec verbo sicut significat passionem. ut tepeficio fit. **S**ecunda enim et tercua persona propter compositionis prime quod habet accentum super haec penult. syllabam. quoniam secunda persona circumflexit. sed tercua acutus. et inde correspondit accentus proprie syllabe quod est regularis acutus. **S**ed propter principalem accentum ultime syllabe grauatur. **S**ed compositionis ab hoc verbo facio grauatur antepenult. in impetu cōsideratione cum deberet acutus propter sequentem bimaculatum. sed quod est principalis accentus super haec syllabam facit. ideo omnes alias oportet grauari. ut tepefac et bimaculatum. **S**ed causa distinctionis ponimus accentum super haec syllabam. ut in hoc datiuo alicuius. quod s. apud metricos accipitur per trisyllabo. **A**ntea accentus debet esse supra primam syllabam. sed respicimus in accentu modulari. per saecula quod accipit illud datiuum per tetrasyllabo. **E**t ideo ponitur ibi accentus supra haec syllabam. tanquam est antepenult. **I**de contingit in multis vocatiis. ut populi vulgi. quod debent accentum non habere super primam syllabam. quod bisyllabi sunt apud metricos. **S**ed causa distinctionis habet accentum super haec syllabam. sicut in integris erat. quia profertur in prosa tanquam trisyllabi. **D**e hoc etiam supra dixi in impedimento cōsitionis.

Duestio de accentu propositionis et aduerbiis.

Quod aduerbiū habet accentus determinatos. sive proprios. sive postponentes nisi fuerit differentia eam. propositiones vero non. **T**ene quoniam quod propositio possita suo casuili quoniam in oīo syllabis. **P**ostposita vero acutus in principio et retinet generaliter modum accentuandi. nisi fuerit differentia eam. **S**olutio. **A**d primum dico quod aduerbia determinata habent significacionem respectu propositionis. et eandem sive postponentes sive postponit. **P**repositones vero non sive militiū habent determinatam significacionem. nec eandem cum proprie postponuntur. quod propositio significat eandem habitudinem quod per casuale signatur. **A**nde eam significatio ab adiunctione casuiali determinatur. **I**tem non habent eandem significacionem quoniam propontur et postponuntur. quod cum proprie modum propositionis habent. quoniam autem postponuntur suis casuilibus quoniam modum aduerbiū habent. **C**irca enim quoniam respicit casuale et ei deseruit. propositio est et significacionem propositionis proprie retinet. **V**nde vero pfertur sive casuiali. magis aduerbiū est. et sic habet aliā significacionem in proprie et postponendo. et propterea non habet unum modum accentuandi determinatum. **S**ed secundum dicendum quod propositio significat eandem habitudinem quod per casuale signatur. et hoc cum proponeatur. et propterea unum cum suo casuiali quoniam in oīo syllabis cum proponeatur. et tunc haec naturaliter accentum propositionis quem retinet ad modum. et per modum unius syllabe. **V**nde autem postponit suo casuiali non retinet naturaliter ordinacionem. nec ponit sed dictum quod significat id quod ipsa signat indumenta a suo casuiali. **V**nde quia mutat ordinacionem debitam propositionis mutat et accentum debitu eidem. **E**t hoc duplicitur. **S**i enim habet coincidentiam cum aliquo pteoroni acutus in fine. propter ambiguitatem tollendam. sicut superdictum est de hac dictione pone. **S**i autem non habet coincidentiam cum aliquo pteoroni tunc tenet in odii accentuadi generaliter seu regulariter. et acutus in principio vel in medio. sicut cum determinatur ad divinum.

Terciapars

De accentu interiectionum.

Iteriectiones ut dicitur
pris. i. li. de accentu nullā certaz reglam accētuā
ditenet. Aliqñ. n. hñt p̄cipalē accētu in vltima syllaba. aliqñ in penl. aliqñ in anpenul. Pōt h̄c̄ dicit q̄ interiectiones nō suāt regulā determinatā accētuā. cū acuāt aliqñ in fine. aliqñ in medio. Et si q̄ implicit opposita. q̄ si hñt in medio v̄l in fine accētu. hñt accētu determinatū. et dicit q̄ nō. et tñ dic̄ q̄ hñt accētu in medio vel in fine. Item in maiori dicit. li. xv. g. Interiectiones non hñt certos accētu. Et h̄c̄ accentū in medio vel in fine. éh̄c̄ accentū determinatū. q̄re sibi p̄dit. H̄olo. q̄ dicit q̄ nō seruāt certos accētu. Et intelligendū ē p̄nt p̄ferat sine deliberatiōe. s. qñ significat affectus subito. platos et sine deliberatiōe animi. et h̄ v̄r velle pris. q̄ in fine. xv. libri dicit. Optime de accentibus interiectōnū docuit donatus q̄ nō sunt certi. q̄pe cū et abscondita voce. i. nō plene expressa. p̄ferantur. et q̄ p̄fectus moti q̄litate p̄funditur ī eis accēt̄. Aliqñ q̄o significat affectus. platos cū deliberatiōe. et tuc p̄nt retinē certū accentū ī medio v̄l ī fine. q̄ sic nō ē p̄rietas in dictis autor. Allit h̄c̄ q̄ dicit p̄s. q̄ interiectiones nō hñt certos accētu. Et h̄c̄ q̄ nō hñt accētu determinatōs. circa aliquē locū. v̄l in fine tm̄ vel in medio tm̄. Et nūc in medio. nūc in fine. Et diuersas dispōnes ipius p̄ferentis. Penes h̄. n. qđ ipse p̄ferēt affic̄ magis faciēdo morā sup vñ syllabā q̄ supra alterā. vel magis tēp̄imēdo vñ q̄ supra alterā. siue sit media siue vltima. penes h̄ dīversificat accētu interiectōnū. ita q̄ nō h̄z ipm̄ certū nec in certo loco. Et h̄c̄ q̄ dicit interiectionē accētu h̄c̄ in medio vel in fine. Hoc ē intelligendū ex dispōne ipius p̄ferentis. siue eius q̄ efficit. Pōt em̄ sic disponi q̄ ele vñ syllabā mediā vel vltimā indifferēter. vel deprimit. Dato aut̄ q̄ interiectōes h̄eant accentū sup̄ locū debitu et determinatū. s. qñ p̄ferit cū deliberatiōe vt dictuā ē. Līc̄ q̄ritur rō. q̄re magis seruāt accentū sup̄ syllabas mediā vel vltimā q̄ sup̄ primā. Et aut̄ talis est. s. vt in eodē fīm naturā p̄ arte reducat ad ordinationē. q̄r̄ ita ē in veritate q̄ interiectiones signāt affectus prolatos subito. et ppterēa ī fine fīm naturā maxime fit depressionē. Et accentū p̄ncipalis cū p̄stat in elevatiōe moderat depressionē. Et ppterēa ad h̄c̄ q̄ ordinatio ista fīm natūram q̄ē in deprimēdo reducat ad ordinationē q̄ē p̄ arētenet interiectionē accētu ī fine. v̄l ī loco p̄xio ipi fini.

De accentu barbarorū.
De accentu autē barba
rorū nominū incerti sumus. q̄r̄ barbari alit̄ p̄
niciant q̄ nos. Tamē vt sepius barbare dictōes apud
latinos in fine accētuāt̄ maxime si sunt indeclinabiles.
vt iacob esau osanna amē. Doctrinale. Om̄nis barbara
vōr nō declinata latine. Accētuāt̄ sup̄ extremā seruabit
acutū. Hec de accentu scriptori et si non lectori cōme
morasse sufficiāt̄. nūc de etymologia. et dialectistica q̄si
mītīm aliqua edisceramus. Deq̄t̄ pars tertia. Se
cūda pars de accentu explicit.

Tercia p̄s de ety. et diazin. q̄si mītīm incipit.
Etymologia. ut si
pra in principio huius operis dīti. dī ab
etymō q̄d est v̄r. et logos fīmo. Inde ety
mologia. i. tractatus de veritate oīm par
tiōnōnis absolute. Et sub ista cōphēndūtur octo p̄
tesōnōis et eaz̄ accidētia. de q̄b̄ aliq̄ tāgā et maxime te
noīe et v̄bo et p̄cipio. Et p̄mo de noīe. In fine etiā s̄b
iungā de cōstructōe. et de regimē. Nomē igit̄ vt dicit
p̄s. in secūdo maio. Est p̄sonis q̄ vñ cuiq̄ subiecto,
nūc corpor̄ seu rex cōm̄ v̄l p̄p̄ia distribuit q̄litatē.
Nomīni accidēt sex species. qualitas. genus numerus.

de Specie nominū

figura. casus.

De specie nominū.

Sed sp̄ dictōmis p̄ quā fit p̄mitiū vel derivatiū
discretio. Noīm itaq̄ aliud p̄mitiū. aliud derivatiū
rā p̄mitiū. q̄ derivatiū. aliud p̄p̄iū. aliud appella
tiū. p̄p̄iū p̄mitiū. vt nū. p̄p̄iū derivatiū. vt nū. p̄
mitiū appellatiū. vt mōs. derivatiū appellatiū
vt mōtā. Propriū nomē illud q̄d p̄uatā s̄bam et p̄i
nātā q̄litatē designat. vt martin. Appellatiū nomē est
q̄d naturalē ē cōe mītoz̄ q̄s eadē s̄ba v̄l q̄litas v̄l q̄n
itas generalis v̄l sp̄alis iūgit. Generalē vt aīal. Sp̄alis
vt hō. Sp̄es p̄p̄iū nōm̄ tm̄ sunt q̄tuor. s. nomē. pro
nomē. cognomē. et agnomen. De q̄b̄ infra in q̄nta pte
vño p̄cedēte dicā ī suis loci. Olteāt̄ alie sūt sp̄es nōi
sīc p̄s. enīerat̄ ī maio. Et sp̄es de q̄b̄ h̄ dicē intēdim̄
sunt decē. s. adiectiū. relatiū. collectiū. cōpleriū pa
tronimicū. possessiū. cōpatiū. sup̄latiū. diminuti
ū. denominatiū. Et anteq̄ de p̄dictis determinem̄.
aliqua dubia circa derivatiū sp̄em moueamus.

Questiones circa sp̄em nominū.

Vero igit̄ p̄xio. quo

qm̄ sumāt̄ ista vocabla p̄mitiū et derivatiū.
Ad h̄ dico q̄ ista vocabla sumūt̄ trāsumptive. P̄mitiū
em̄ tractū ē a fonte in q̄ p̄m̄ apparet aq̄ venies
p̄ occultos meatus. Derivatiū aut̄ tractū ē a rīo de
fluente ab ip̄o fonte. Unū sic rīo ab alio rīo p̄t deduc̄
ci. ita vñ derivatiū ab alio derivatiōe trahit origines.
Et fons 2 rīi ad faciēdū flūmē recurrūt. Et rā p̄mitiā
q̄ derivatiū oīdem q̄ p̄t dici flūmē efficiūt. Dia x̄o
flūmā erēt a mari et in mare tandem redēt. et mare nō
redūdat. Hic oīs oīz̄ a grāmatica suā trahit origi
nē. et in eadē redēt. et tñ grāmatica nō redūdat. Quia
sicut oīo trahit originē a q̄tib̄. et p̄tes a syllabis fīm ma
teriā vocis et syllabe a līris. et ita sit resolutio in easdem.
nec p̄t in h̄ marieē aliq̄ redūdātia. q̄r̄ nūl p̄t grāma
ticā dicāt̄ pelagus. habem̄ a p̄stī. dicente in p̄emio
suo. q̄nūs ad herodiā scripturā pelaḡ. Et Horat̄
quoq̄ de isto fonte loqt̄ur dicēs. Greco fonte cadente
pte detorta. Idē etiā de flūmē hūr̄ artis in q̄t̄. Accre
scit̄ et q̄nūs arescūt. Asciscet noua q̄ genitor. p̄duxerit
v̄sus. Gehemens et liquidus puroq̄ simillimus amni.
Dictiones em̄ q̄nūs fluūt̄ et q̄nūs arescunt. prout v̄sus
aprobat vel recusat. Quero etiam an etymologia sit
species derivatiōis. vt cadauer quasi caro data vermi
bus. Vides q̄ nō. quia si hoc esset. tñc om̄is dictio po
test dicēderivatiua. cū om̄is dictio etymolizari possit.
vñm̄ velit aliq̄ meditari. Ad h̄ dico q̄ etymologia
nō ē sp̄es derivatiōis. Et q̄si sp̄es. Alludit em̄ significati
onē trahendo argumētū p̄ līras vel syllabas aliūde. vt
bos. quasi bonus opator soli. Et mōs q̄si moles opposi
ta nascenti soli. Et taurus. q̄si tuēs agmina vacca p̄ ro
bore viriū sua. Et deus quasi dans eternā vitā suis.
Et roma quasi radix omnīū malor̄ auaricia. Et hō q̄
sib̄s oīa manu oīpotentis. q̄r̄ oīpotēs om̄ia ppter ho
minē creauit. Et sinceris. quasi sine carie. et sic de simili
bus. Nō est tamē dicēdū q̄ ab illis derivant̄ vel cōpo
nāt̄ p̄ que etymologizāt̄ur. De cōpositis etiā cō
suevit dubitari. an a suis p̄ponentib̄ deruent. P̄ust.
dicit in li. cōstructionū q̄r̄ sic. et merito. q̄r̄ inde trahunt
originē. Sed fīm hoc v̄r̄idez̄ esse species q̄d figura. q̄d
esse nō p̄t. Ad hoc dico q̄ licet nō oīa cōposita a suis
cōponentib̄ derivant̄. nō tñ sp̄es est figura. Sp̄es em̄
respicit q̄litatē. q̄r̄ esse p̄mitiū vel derivatiū. est esse
quale. Sed figura respicit quantitatē. q̄r̄ si est simplex
respicit v̄nitatē sī x̄o cōposita. respicit binariū. v̄l ter
nariū. v̄l q̄ternariū. Nā ex plurib̄ q̄ quatnor distin
ctionib̄ nullā dictio potest cōponi.